

Abdullah b. Mes'ud ve Mushafının Kur'an Tarihindeki Yeri

Prof.Dr. M. Kemal ATİK *

Özet

Abdullah İbn Mes'ud ilk müslümanlardan biridir. Hz.Ömer'den önce Müslüman olmuştur. Müslüman olunca Hz. Muhammed'e(sav) olan bağlılığı nedeniyle yanından ayrılmamış ve onun şahsi hizmetkari olmuştur. O, Kur'an lafızlarını hem mana hem de içerik yönden bizzat Hz.Peygamberden alan, onu ilk okuyan ve ilk dinleyenlerin en önde gelenlerden biridir. Çünkü, Abdullah İbn Mes'ud, daha deve çobanlığı yapan yeni yetme bir delikanlı iken, Hz.Peygamberin bizzat kendi ağzından yetmiş süre almıştır.. Bu nedenle de O, İslam'a sonradan giren kimse- lere yeni şekillenmekte olan Kur'anî vahyi eğitim yoluyla öğre- tebilecek kimselerin en yeteneklisi seçilmişti. Peygamber'le olan uzun yıllar şahsi yakınlığı onun Hadis ve Kuran hakkında çok geniş malumat sahibi olmasına sebep olmuştu. Hz.Peygamberden 848 hadis rivayet ettiği bilinmektedir. Hz. Muhammed'in ashabına Kuranı kendilerin öğrenmelerini tavsiye ettiği dört kişiden biridir...": İbn Mes'ud, Osman mushafına ay- kırı olan kendi kıraatının sıhhatine yönelik sansür ve propagan- dayı karşı şu sert ifadeyi kullanır: "Bir takım yetkisiz adamlar, kendi kendilerine Kur'an'da tasarrufa kalkıştılar." Diğer bir ri- vayette: "Zeyd b. Sabit kafir bir adamın sulbündeyken, ben müslümandım." O halde, nasıl olur da İbn Mes'ud'un doğrudan doğruya aslı kaynaktan aldığı kıraat Zeyd b. Sabit'in kıraatının arkasına atılır. Kur'anî vahyi eğitim yoluyla öğretebilecek kimse- lerin en yetkili ismin Kur'an metninin tertibinde görev verilme- mesi ve görüşlerine itibar edilmemesi, mushafının gözardı edil- mesi, varolan ihtilafların daha da yaygınlaşmasına imkan ver- miştir. Zira bu mushaf sorunu karşısında Kufe'liler arasında belirgin bir görüş ayrılığı göze çarpmaktadır.

Bu çalışmamızda vahyin İbn Mes'ud'un mushafındaki kı- rat farklılıkları ile vahyin Hz.Osman'ın Mushafının karşılaştır- masını yaptık. Vahiy lafız ilişkisi ile Arap dilinin lehçe farklılık- ları üzerinde durduk.

* KSÜ İlahiyat Fakültesi Tefsir Anabilim Dalı Öğretim Üyesi.

Anahtar Kelimeler: *Abdullah b. Mes'ud, Kur'an, Kur'an Tarihi, Kur'an Lafızları, Kıraat.*

Abd Allah Ibn Mas'ud and His Place in the History of the Qur'an

Abstract

Abd Allah b. Mas'ud was one of the first Muslims and converted to Islam before Umar. After his conversion, he always remained with the Prophet Muhammad (puh) and became the prophet's personal servant because of his obedience to the Prophet. He was one of the leading persons who read and listened to the Qur'anic words firstly and also learnt their meaning and content directly from the Prophet. Abd Allah b. Mas'ud learnt seventy surahs directly from the prophet even when he was herding camels in his youth. Because of this, he was selected as the most competent person to give education on the ongoing Qur'anic revelation (wahy) to the newcomers to Islam. His close personal relationship with the Prophet for years led him to have a great deal of knowledge on the Qur'an and Hadith. It is known that he transmitted 848 hadiths from the Prophet. He was also among the four people from whom the Prophet suggested his companions to learn the Qur'an.

He struggled against the political rule so as to defend his own method of recitation (qiraah) and his version of the Qur'anic text (mushaf) and was consequently even exposed to oppression. In defence of the authenticity of his text, which contrasted with the text of Uthman, against censorship and counter-propaganda, he used such strong expression: "Several unauthorized men dared to work on the Qur'an on their own." As stated in another report, he said: "When Zayd b. Sabit was the son of an infidel man, I was a Muslim." In this regard, how can the qiraah which Ibn Mas'ud received directly form the main source, be left behind Zayd's qiraah? The neglect of the thoughts and Mushaf of Ibn Mas'ud who had been regarded by the Prophet as the most component to teach the Qur'an caused the existing controversies to increase as there were disputes over the issue of 'mushaf' which arose among the people of Kufa at the time.

In this study, we compare the differences of 'qiraah' between the mushafs of Uthman and Ibn Mas'ud, and also deal with the differences of dialects in Arabic and the relation between the text and revelation (wahy).

Key words: *Abd Allah Ibn Mas'ud, Qur'an, History of the Qur'an, Words of Qur'an, Qiraah.*

Asıl adı Abdullah b. Gafil b. Habib b. Şemh b. Far b. Mahzum ibn. Sahile b. Kahil b. El-Hars b. Temim b. Sa'd b. Huzeyl b. Müdrike b. İlyas İbn Mudar b. Nezzar Ebu Abdirrahman el-Hüzeli el-Mekki Huleyf beni Zühre(ö.?-32/652). Çoğunlukla Abdullah b. Mes'ud olarak bilinir. Kaynaklarda bazen Abdullah bazen de İbn Ümm'ü Abd olarak rivayet edilir. Gençliğinde Ukbe b. Ebi Muayt'ın keçilerine çobanlık yapmış bu nedenle de bir münakaşa esnasında Sa'd b. Ebi Vakkas kendisine Huzeyli kölesi diye hitap ederek küçük görmüştür. Kendisi ilk Müslümanlardan biridir. Hz.Ömer'den önce Müslüman olmuştur. Müslüman olunca Hz. Muhammed'e(sav) olan bağlılığı nedeniyle yanından ayrılmamış ve onun şahsi hizmetkarı olmuştur. Mekke'de ilk defa, aleni olarak Kur'an'ı okuyan İbn Mesud'dur. Bundan dolayı da şiddetli tecavüzlere maruz kalmıştır. Bu nedenle de Habeşistan'a ilk hicret edenlerden olmuştur. Medine'ye hicretinden sonra Bedir ve Uhud savaşlarına katılmıştır. Bedir'de ağır yaralanan Ebu Cehl'in başını keserek Peygamber'e getirmiş ve Hz. Peygamberin takdirini kazanmıştır. Medine'ye geldiğinde kendisine Mescid-i Nebevi'nin arka tarafında bir ev verilmiştir. Böylece hem kendisi hem de annesi Ümmü Abd Hüzeliyye Peygamberin evine çok sık girip çıkarlardı. Hz. Peygamberin ayakkabılarını, yastığı ve taharet işleriyle ilgili hizmetlerini de yerine getirirlerdi. Bu durum, çevresindekilere Peygamberin ailesinden olduğu hissini verirdi. Bu vesileyle de Kur'an lafızlarını hem mana hem de içerik yönünden bizzat Hz.Peygamberden alan, onu ilk okuyan ve ilk dinleyenlerden biri olmuştur. Şüphesiz, Peygamber'le olan uzun yıllar şahsi yakınlığı onun Hadis ve Kuran

hakkında çok geniş malumat sahibi olmasını sağlamıştır. Hz.Peygamberden 848 hadis rivayet ettiği bilinmektedir. Devlet adamı olarak Halife'nin kendisini görevlendirdiği Kufe'de bir muhaddis ve Kuran otoritesi olarak meşhur olmuştur. Hz.Osman tarafından Kufe Valiliğinden azledilmesi ve yerine Velid b. Ukbeyi vali tayin etmesi üzerine İbn Mes'ud, hakzıslığa uğradığını ifade etmek üzer etkili bir hutbe okumuştur. Kendisinden Alkame, Mesruk, el-Esved, Zir b.Hubeş ve Ebu Abdirrahman es-Sülemi gibi pek çok sahabe Kur'an öğrenmiş, ders almıştır¹.

Kur'an İlimindeki Yeri

Abdullah b. Mes'ud, Hz. Muhammed'in ashabına Kurani kendilerinden öğrenmelerini tavsiye ettiği dört kişiden biridir. Bu gerçeği hadis mecmualarının en sahihlerinin rivayet ettikleri Hz.Peygamberin bir hadisi dile getirir: **"Kur'an'ı şu dört kişiden öğreniniz: Abdullah İbn Mes'ud, Ebu Huzeyfe'nin azatlısı Salim, Übey b. Ka'b ve Muaz b. Cebel"**. Kaynaklar O'nun ilk Kuran öğreticilerden ve ilk Müslüman tabakanın en büyük öğretmenlerinden biri olduğunda ittifak etmişlerdir².

¹ Hayatı hak .bakz., İbn. Sad, **Tabakat**, Beyrut,1987, II , 342-344, III,150-161; el-Buhari, **et-Tarihu'l-Kebir** Haydarabad, 1380, V, 2; er-Razi, **el-Cerhu ve't-Ta'dil**, Haydarabad, 1952-1953,V,149; İbn'ü'l Esir, **Usdu'l Ğabe** ,III, 256-260; İbn'ü Hacer, **el-İsabe**, Kahire,1328; II, 368-370; en-Nevevi, **Tehzibu'l-Esmai ve'l-Lüĝat**, Kahire, ?, I,288-290; ez-Zehebi, **Tezkiratu'l-Huffaz**, Haydarabad, 1955-1958,I,13-16; ez-Zehebi, **Siyeru Alami'n-Nubela**, Beyrut,1985-1988, I, 461-500; ez-Zehebi, **Mariftu'l-Kurra**, tahk.T.Altıkulaç, İst.,1995, I, 113-118; el-Heysemi, **Mecmau'z-Zevaid**, Beyrut,1967, IX, 286-291; el-Bağdadi, **Tarihu Bağdad**, Beyrut,?, I,147-150; el-Cezeri, **Ğayetu'n-Nihaye**,Kahire,1932-1933,I,458-459; el-Askalani, **Tehzibu't-Tehzib**, Haydarabad,1325-1327,VI,27-28; İbnu'l-Imad, **Şezeratu'z-Zeheb**, Beyrut, 1979, I, 38; Nöldeke-Schwally, **Kur'an Tarihi**, Çev. M. Sencer, İst.,1970, s., 51-54., Arthur Jeffery, **Materials for the history of the text of the Kur'an**, Leiden,1937, s., 20-24; Goldziher,**Mezahibu't-Tefsir**, tahkik., Abdulhalim en-Neccar, Mısır,1955, s., 20; Marcilius, **The early developpment of Muhammedanism**, London, 1914,s.,74.

² **Sahihu'l-Buhari**,İstanbul, 1315,IV,218,(**Ashabu'n-Nebiyi**,26-27),VI,102 (**Fedailu'l-Kur'an**,8); **Sahihu Müslim**,Kahire,1955-1956,IV,1914(**Fedailu's-Sahabe**,118);en-Nisaburi, **el-Mustedrek**,Haydarabad,1334-1342,III,225;el-İsbahani, **Hilyetu'l-Evliya**, Kahire,1357,I,176.

Abdullah İbn Mes'ud, İslam'a sonradan giren kimselere yeni şekillenmekte olan Kur'anî vahyi eğitim yoluyla öğretebilecek kimselerin en yeteneklisiydi. Yine Abdullah İbn Mes'ud, daha deve çobanlığı yapan yeni yetme bir delikanlı iken, Hz.Peygamberin bizzat kendi ağzından yetmiş sûre almış bir isimdir³.” Aynı zamanda o, yukarıda da işaret ettiğimiz üzere mukaddes vahyi Mekke sakinlerine ilk ifşa eden sahabe idi. İbnu'-Cezeri' nin ifadesine göre **“Arza-i Ahire”**de Kur'an'dan nesh ve tebdil edilene şahit oldu. Hz.Peygamber onun kıraatı hakkında şöyle demiştir: **“Kim Kur'an-ı indirildiği gibi okumak isterse İbn Ummi Abdin kıratı üzere okusun”**⁴ Bu gerçeği güvenilir muhaddis Mücahid'den rivayet edilen şu itiraf ifade eder: **“Eğer İbn Mes'ud'un kıratıyla Kur'an'ı okusaydım, Kur'an hakkında İbn Abbas'a sormak zorunda kaldığım birçok şeyi sorma gereği duymazdım”**⁵.”

Şahsiyetine ve vakarına son derece saygılı olan Abdullah İbn Mes'ud'un Kur'an ilmindeki yerini ve bu konuda bildiklerini korumada ve savunmada verdiği mücadeleyi şu rivayetler ortaya koymaktadır: İbn Mes'ud, Osman mushafına aykırı olan kendi kıratının sıhhatine yönelik sansür ve propagandaya karşı şu sert ifadeyi kullanır: **“Bir takım yetkisiz adamlar, kendi kendilerine Kur'an'da tasarrufa kalkıştılar.”** Yine onun, Zeyd b. Sabit hakkında şöyle dediği rivayet edilir: **“O henüz çocuklarla oynayan bir sabî iken, İbn Mes'ud Rasül'ün ağzından yetmiş küsur sûre ezberlemişti.”** Diğer bir rivayette: **“Zeyd b. Sabit kafir bir babanın sulbündeyken, ben müslümandım. O halde, nasıl olur da İbn Mes'ud'un doğrudan doğrucuya aslı kaynaktan aldığı kıraat Zeyd b. Sabit'in**

³ **et-Tabakatu'l-Kübra**,II,342, **el-Müsnad**,VII,26,38,445;**Suneni İbn Mace**, Kahire,,1952-1953, I,99; **el-Müstedrek**, III,317-318)

⁴ **el-Müsned**,I,25-26,445,454; **el-Müstedrek**, III,317, Siyeru Alami'n-Nubela, I,475-476.

⁵ Sahihu't-Tirmizi, II,157.

kıratının arkasına atılır”⁶

Sahabeden Ebu Şa'sa anlatıyor: “Mescitte oturuyorduk, Abdullah b. Mes'ud Kur'an okuyordu. O sırada Huzeyfe geldi ve şöyle dedi: Bir tarafta İbn Umri'nin kıraatı ve bir tarafta Ebu Musa el-Eşari'nin kıraatı, kasem ederim ki müminlerin emiri (Hz. Osman'ı kastederek) gelene kadar kalsaydım bu kıratların hepsini bir kıraat yapmasını isterdim. Bunun üzerine Abdullah b. Mes'ud tepki gösterdi ve Huzeyfe'ye ağır bir söz söyledi ve Huzeyfe hemen sustu.”

Ebu's- Şa'sa diyor ki: “Huzeyfe, Ebu Musa ve İbn Mesutla birlikte oturuyorduk. Huzeyfe dedi ki: Basra halkı Ebu Musa'nın kıratıyla, Kufe halkı Abdullah'ın kıratıyla okuyor. Kasem ederim ki, müminlerin emirine çıkacak olsam, bu Mushafların suya atılmasını isterdim. Bunun üzerine Abdullah: Sen de susuz bir yerde boğulursun dedi.”

Huzeyfe diyor ki: “Kufe halkı Abdullah b. Mes'ud'un kıratı diyor, Basra halkı Ebu Musa'nın kıratı diyor, kasem ederim ki, müminlerin emirine çıkacak olsam o okuyuşları ortadan kaldırmasını, suya atmasını isterdim. Bunun üzerine Abdullah b. Mes'ud, şöyle dedi: Eğer bunu yaparsan, Allah'ta seni susuz boğar.” (başka bir varyantta: yakılmasını istediğin Mushafların ateşinde seni Allah boğar).

İbn Fudayl, Husayn'ın Murre'den yaptığı rivayette şöyle dedi: “Abdullah, Huzeyfe ve Ebu Musa, Ebu Musa'nın evinin damında bir arada iken onların yanlarına gitmişim. Abdullah Huzeyfe'ye: “Ehli-kitabın ihtilaf ettiği gibi, falanın kıratı filanın kıratı diyerek insanların ihtilaf etmesini hoş karşılamadım”, sözünü senin söylediğini duydum, doğru mudur? dedi. Huzeyfe de evet doğrudur, dedi. Namaza kalkıldı, Abdullah'a bize namaz kıldır denildi, kabul etmedi. Huzeyfe'ye sen kıldır denildi o da kabul etmedi. Sonunda Ebu Musa'ya sen ev sahibisin

⁶ Geniş bilgi için bkz., es-Sicistani, **Kitabu'l-Mesahif**, tahk.A.Jeffery, Mısır, 1936,s. 50-88,

sen kıldır denildi”.

Mesruk'tan rivayet ediliyor: “Abdullah ve Huzeyfe Ebu Musa'nın evindeydiler, Huzeyfe dedi ki: “ Ey Abdullah b. Kays, sen Basra halkına idareci ve eğitici olarak gönderildin, insanlarda senin ahlakını, dilini ve okuyuşunu aldılar. Ey Abdullah b. Mesud, sen ise Kûfe halkına idareci ve eğitici olarak gönderildin, insanlar da senden birtakım davranışlar öğrendiler, dilini ve okuyuşunu kaptılar”! Bunun üzerine Abdullah şöyle dedi: “Ben de onları yanıltmadım. Ben, Allah'ın kitabının tam ayetlerinin ne zaman indiğini, iniş sebebini bilirim. Şayet, sizin bana var olduğunu söylediğiniz, Allah'ın kitabını benden daha iyi bilen birisini bilseydim uzlete çekilmiş de olsa mutlaka ona giderdim”⁷.

Kıraat farklılıklarının ve ihtilafların nedenini ve Abdullah b. Mes'ud'un ve Mushafının Kur'an tarihi içindeki yerini daha iyi anlayabilmemiz için Vahiy Lafız, Vahiy Dil ilişkisi ile Vahyin korunmasının geçirdiği safhaları bilmemizde fayda vardır diye düşünüyorum. Bu nedenle öncelikle bu konulardaki tesbitlerimizi kısaca açıklamak istiyorum.

a)Vahiy-Lafız/Dil İlişkisi

Bilindiği üzere, Kur'an'ın iniş sebebi, Müslümanları hem inanç ve düşüncelerinde hem de âhlâkî münasebetlerinde olgunlaştırmak ve kemâle erdirmektir. Onun ana hedefi insandır, insanı her yönüyle yüceltmektir. Hz. Peygamber, Kur'an'ın bu hedefini gerçekleştirmek için peygamberlik süresi boyunca durmadan uğraş vermiş ve Allah'tan aldığı vahyi insanların anlayabileceği dilde okumuş, öğretmiş ve anlaşılması için de çok büyük gayret sarf etmiştir. Ancak Hz. Peygamber, Kur'an-ı ahabına öğretmede çektiği zorlukların başında dil ve lehçedeki farklılıklar gelmekteydi. Çünkü Arapça birbirinden farklı lehçe ve şiveleri içeren bir dil idi. Bu dilin lehçeleri arasında

⁷ Bkz., es-Sicistani, **Kitabu'l-Mesahif**, s.,13-14; ayrıca bkz., **et-Tabaktu'l-Kübra**,II,342- 344,**Sahihu'l-Buhari**,VI,102.

Kureyş lehçesinin ayrı bir üstünlüğü de var idi. Şairler, aydınlar ve Kureyş'ten olmayan şâirler bile her zaman bu lehçeyi kullanmaya özen gösterirlerdi. Bu nedenle Hz. Peygamber Kur'an'ı, önceleri özellikle Mekke'de mensup olduğu kabîlenin yanî Kureyş kabîlesinin lehçesiyle okuyor ve öğretiyordu. Ancak Araplar arasında mevcut çeşitli kabîlelerin ve çeşitli lehçelerin bulunması, dillerindeki kelimelerin kök anlamlarında ve telaffuzunda farklı bir takım ayrılıkların mevcudiyeti Arap dilinde çeşitli lehçelerin doğmasına neden olmuştu. Arap kabîleleri hiçbir zaman ortak bir lehçede birleşmedikleri gibi kelime yapısı da tek bir esasa göre bina edilmemişti. Kelimeler, aynı kültüre aynı ırka mensup olan Araplar arasında farklı idi ve değişik çağrışımlara sahip idi. Bir kabîle, haber verdi anlamına gelen **"ENBEE"** sözcüğünü kullanırken diğer bir kabîle aynı anlama gelen **"AHBERA"** lafzını kullanıyordu. **"MELİK"** kelimesini bir kabîle hizmetçisi, bineği ve karısı olan kişiye izafe ederken, bir başka kabîle aynı kelimeyi sultan, kral, hüküm, siyaset anlamında kullanıyordu. Temim ve Esed kabîleleri, vakıf halinde muhâtaba kâfına "şın" harfini ekleyerek **"RAAYTUKİŞ"** olarak, bir başka kabîle ise **"ŞİN"** harfi yerine **"SİN"**i koyarak **"RAAYTUKİS"** şeklinde telaffuz ediyorlardı. Temim, Kays ve Esed kabîleleri "hemze" yi bazen "ayn" olarak okuyorlar, **"ES'ADI"** diyecekleri yerde **"ES'EDI"** diyorlardı. Benî Tay kabîlesi ise aynı şekilde **"DA'Nİ"** söyleyecekleri yerde **"DE'Nİ"** diye konuşuyorlardı. Benî Sakîf kabîlesi ise, el Huzeyl Kabîlesinin yaptığı gibi **"HATTA"** demesi gerekirken **"ATTA"** diyorlardı. Bazı kabîleler, sonu elif ile biten kelimelerde imâle yapıyorlardı. Hicazlılar ise aynı kelimeyi fetha ile okuyorlardı. Huzeyl, Kays, Ezd ve Yesrib'deki ensâr, **"A'TA"** yı **"ENTA"** şeklinde "ayn" harfini "nûn"a tebdil ederek okuyorlardı. **"HELUMME"** sözcüğünü bazı kabîleler "gel" anlamında söylerken, bazıları da aynı anlama gelen **"AKBİL"** ve **"TEALİ"** kelimelerini; bir başka kabîle ise **"ESRİ"**, **"A'CİL"** sözcüklerini telaffuz ediyorlardı. Bunların hepsi de aynı manaya geliyordu.

Kabîleler arasında ses tonlarında ve edâ şekillerinde de

bir takım farklılıklar vardı. Kimi harfleri idğam ediyor, kimi izhar, kimi ihfâ yapıyor, kimi de yapmıyor; kimi harfleri kalın okuyor, kimi ince, kimi med ediyor, kimi de kasrediyordu. Ayrıca hareke ve noktanın da olmayışı okumada ve yazmada bir hayli zorluklar meydana getiriyordu⁸. Bütün bu farklılıklar, insanlara zor geliyor ve hatta bundan da kurtulmak istiyorlardı. Bu durumu çok iyi bilen Rasûlullah, Kur'an'ın tüm kabilelerin lehçeleri ile de okunmasını istiyor ve bu arzusunun gerçekleşmesi için de Allah'a niyaz ediyordu. Nitekim, Medîne yakınında **“Ahcâru'l-Mirâ”** denilen yerde Cebrâil'e mülâkî olduğunda Hz. Muhammed bu arzusunu şöyle dile getiriyordu: **“Ey Cibrîl, ben ümmî bir topluma gönderildim. Onların bazıları kadın ve yaşlıdırlar. Bir kısmı köle ve câriyedir. Bir kısmı ömründe hiç okuyup yazmamış insanlardır. Kur'an-ı okuma konusunda Rabbimden kolaylaştırmasını istiyorum.”** Bunun üzerine Cebrâil: **“Ya Muhammed, Kur'an yedi harf üzere indirilmiştir⁹ Hepsi de şafidir, kafidir Azap ayetini rahmet, rahmet ayetini azap ayetine karıştırmadıkça Kur'an-ı dilediğiniz lehçede okumanız size zarar vermez. Bundan hangisi kolayınıza giderse onu okuyunuz”¹⁰**, cevabını vermek sûretiyle istenilen kolaylığın Allah tarafından müsaade edildiğini haber veriyordu. Hz. Muhammed (sav) de bu müjdeyi ashabına haber veriyor ve farklı zaman ve mekanlarda gelen vahiyleri asıl anlamını kaybetmeden Arabistan'daki bü-

⁸ Bkz., Ahmed Ebu'l-Fadl, **Mekke fi Asrı Ma Kable'l-İslam**, Suûdi Arabistan, 1981, s., 171-178, İbnu'l-Cezeri, **en-Neşr**, Dimeşk, 1345, I, 22-23, Mustafa Sadık er-Rafîi, **İ'cazu'l-Kur'an**, Beyrut,1973,s.,62-66, M.K.Atik, **Ubey b.Ka'b ve Kur'an İlimindeki Yeri**, E.Ü.İlah.Fak.Dergisi, sayı, 2, s.,149-177; İbrahim Enis, **Fi'l-Lehcati'l-Arabiyye**, Kahire,1965,s.,47; Abdu's-Sabur Şahin, **Tarihu'l-Ku'ran**,Kahire,1966,s., 138-145.

⁹ **“Yedi Harf”** ile ilgili rivayet edilen hadislerin sahhati hakkında İslam bilginleri ittifak etmişlerdir.

¹⁰ Bkz., Ahmed b. Hanbel, **Müsned**, V,41,400, **Mişkat**, I, 681, et-Taberi, **Camiu'l-Beyan**, I,35, en-Nesai, **Sünen**,2,150-154, Muslim, **el-Camiu's-Sahih**,İstanbul, 1329, II,203-204, el-Kirmani,**Şerhu Sahihu'l-Buhari**, Kahire,1934,VII,216) ed-Dani, **Camiu'l-Beyan fi'l-Kiraati's-Seb**, tahkik, M.K.Atik, Ankara,1999, I, 9-12.

tün lehçeleri ihata edecek şekilde okumalarını, bu konuda ayrılığa düşmemelerini istiyordu. Bu konuda ayrılığa düşenlere de: **“Bieyyi zalikke kara'tum easbtum, fela tumaru fi'l-Kur'ani, feinne mirae fihi kufrun”**.¹¹ “Hangi lehçeyle olursa olsun okuyunuz, bu konuda şüpheye düşmeyiniz, aksi halde küfre gidersiniz” diyerek uyarıda bulunuyordu Abdullah b. Mes'ud, bu konuda ihtilfa düştüğünde Hz. Peygamberin kendisini azarladığını da şöyle anlatır. “ Adamın birine **“Ahkaf Suresi”**inden üç ayet okumasını istedeim. Adam ayetleri Rasulullahın bana okuduğundan farklı okudu. Başka bir adama da aynı şekilde üç ayet okumasını istedim, o da Rasulullah'ın bana okuduğundan farklı okudu. Her iki şahsı da Peygamberin huzuruna getirdim. Peygamber gazaplandı. Yanında oturan Ali b. Ebi Talip dedi ki:” **“Öğrendiğiniz şekilde okuyunuz”**¹². Rasulullah bu uyarısını her zemin ve mekanda tekrarlıyordu. Çünkü, O'nun insanlara vermeyi hedeflediği tek bir şey vardı o da İlahi mesajın insanların gönlüne nüfuz etmesiydi. Aslında Peygamberlik görevinin temelini de bu teşkil ediyordu (Maide /5:67). Nitekim, Allh Teala da vahyin daha iyi anlaşılması için Okumada/dilde kolaylığın getirildiğini vahiy ile de teyit ediyordu (Kamer/54: 17, 22, 40).

Kur'an tilâvetine getirilen bu kolaylığın, daha çok, İslâmiyet'in Mekke dışına taşmaya başladığı ve muhtelif kabilelerin İslâmiyet'i kabul ettikleri bir döneme rastlamaktadır. Çünkü bu coğrafyada İslâmiyet bir taraftan hızla yayılırken, diğer taraftan da Kur'an-ı öğrenme ve öğretme işi de o nispette artıyordu. Bu durum, Kur'an'ın Araplar arasında süratle yayılmasına imkan verdi; gerek şahsî gerekse sosyal birçok alanda meydana getirdiği inkılabı dil alanında da gerçekleştirek

¹¹ Taberi, **Camiu'l-Beyan**, Amman, Daru'l-A'lam, 2002, I,25-29;ed-Dani, **Camiu'l-Beyan**, I,10-11, İbn Kuteybe, **Te'vilu Müşkili'l Kur'an**,Tahkik, Ahmed es-Sakr, 1954?,s., 26,.

¹² ed-Dani, **Camiu'l-Beyan Fi Adedi Ayi'l-Kur'n**, yazma, Nuri Osmaniye Kütüphanesi, No.27247,3/a.

birleřtirici ve bütünleřtirici bir özellik arz etti. Ancak Arap toplumu kendi aralarında kabilelere bölündüęü gibi lehçe yönünden de bölünmüřtü. Kureyř Lehesi gibi köklü lehçeleri konuşanlarda, bařka lehçeleri biraz küçümseme, biraz ciddiye almama gibi bir görüř geliřmiřti. Müslüman olmalarına raęmen bazı kabileler bu olumsuzluklardan arınmamıřtı. Hz.Peygamberin kendisi Kurayř Kabilesinden olmasına raęmen geçmiřten söz etmeye, geçmiře uzanmaya fırsat vermiyor, Müslümanlar arasında bir dil hısımlıęını ne çıkararak mesubu oldukları ve konuřtukları dili benimsiyor ve vahiyle ancak böyle btnleřebileceklerinin altını çiziyordu. Bu durum yani, ilahi vahyin Arap lehçelerinin tümünü kapsayacak řekilde ifade edilmesine ve okunmasına izin verilmesi gösteriyor ki, Vahyin bir ilahi yönü vardır bir de beřeri yn. İlahi yn: Allah, vahyini Peygamberin kalbibe ilka ediyor (el-Müzzemmil /73:5); Peygamber de ilka edilen vahyi, beřer diliyle, yani kavminin diliyle ve lehçesiyle tilavet ediyordu. Yani mana Allah'a ait, lafız ise beřeri dil ile, Peygambere. Bir bařka ifadeyle; Vahiy Peygamber'in kalbine ilka edildi, Peygamber de onu Arapça'nın tüm lehçelerine göre okudu, öęretti ve okunmasına, öęretilmesine de izin verdi. Buna göre Kur'an'ın manası Allah'a aittir. Bunun tilaveti, kitabeti ise insanlara aittir ve zamana baęlıdır. Zaten hiçbir dil Allah kelamına ait deęildir.Tüm diller ilahi kudretin bir tezahürüdür. Nitekim Allah Ta'ala bunu Kur'an'da ifade ediyor(Rum/30:22)

Burada řu gerçeęi de ifade etmek istiyoruz: Allah'ın buyruklarının vahyolunduęu dillerin farklı biçim ve sayıdaki harflerden oluřmasının da bir önemi yoktur. Konuyu geniř bir řekilde ele alan Bakıllani "**el-İnsaf**" adlı eserinde řöyle ifade etmektedir:"Tevrat'ın harfleri, görünüm, biçim ve sayı bakımından Kur'an'inkinden farklıdır. Zira, Tevrat'ın harfleri İbrani harfleridir. Aynı durum İncil'in harfleri için de geçerlidir. Ama harfler farklı da olsa, bunların hepsinde 'okunan' řey birdir, aynıdır ve deęiřmez. Allah kelamının özü, ilahi manadır. Ama

Allah, buna delâlet eden bir takım işaretler (emarat) yaratmıştır. Bunlar genellikle bir dili konuşanlara ve ittifak ettikleri, kendi aralarında teamül edindikleri ve Allah'ın kendilerine kendi özel dilleri kıldığı şeye uygun olarak o dildeki sözlerden oluşmaktadır. Allah bunu kendi kelamıyla açıkça ifade etmektedir: **“Biz, hiç bir peygamberi kendi kavminin dili dışında göndermedik ki, onu onlara açıklasın”**(İbrahim /14:4). Allah, Musa'yı İsrailoğullarına İbranice ile göndermiş ve o da Allah'ın ezeli ve ilahi kelamını İbranice anlatmıştır. Yani, Allah, İsa'yı Süryani diliyle göndermiş, o da Allah kelamını kendi dillerinde anlatmıştır. Allah Hz.Muhammed'i de Arap diliyle göndermiş, o da ezeli ve ilahi Allah kelamını kavmine kendi konuşma biçimleriyle anlatmıştır. Şimdi Arapların dili İbranceden farklıdır. Süryanice de bu ikisinden farklıdır. Ama ezeli ve ilahi Allah kelamı içeriği birdir, aynıdır ve değişmez”¹³

Ebu Hanife ise bu konuda şunları söylüyor: **“ Namazda okunması vacip olan: Allah'ın zatı ile kaim bir sıfat olan Allah kelamına delalet eden lafızlar ve ibretleri, öğütleri, terqip ve terhipleri, hamdü senaları ve tazımları ihtiva etmiş olması bakımından Kur'an'dır. Yoksa Arapça lafızlarından dolayı değildir”**. (Kelimeleri Arapça diye Kur'an denmiyor ,Allah kelamına delalet etmesi bakımından Kur'an deniyor). Buna delaletin manası ise bir dilin kelimeleri ile başka bir dilin kelimeleri arasında fark yapmaz. Allah Taala şöyle buyuruyor: **“ O, yani Kur'an öncekilerin kitaplarındadır** (Şuara /26:18-19). Yine buyuruyor:**”Bu öncekilerin suhuflarında, İbrahim ve Musa'nın Suhuflarında da böyledeir”**(el-A'la/87:18,19) Bilindiği üzere onların kitaplarında bu lafızlarla değildi, ama manaları birdi...”Ebu Hanife diyor ki “Arapçasına Kur'an adı verilmesi Allah kelamına delalet etmesi itibariyledir, bu mana kelamın hakikati olan bir vasıftır. Onun içindir ki, bu

¹³ Bkz.Rudi Paret, **Kur'an Üzerine Makaleler** çeviri, Ö.Özsoy, Ankara,1995, s., 83-84 .

vasfı(sıfatı) kastederek Kur'an mahluk değildir diyoruz. Yoksa Arapça ibaresini kastederek böyle demiyoruz. Delâletin manası Farsça tercümesinde de bulunur. Ona da Kur'an demek caiz olur.”**Biz O’nu şayet a’cemi=yabancı dilde bir Kur’an yap-saydık, Araba yabancı dilde Kur’an olur mu diyecekler-di,”**(Secde /32:44) ayeti bunu gösterir. Allah haber veriyor ki eğer O’nu Araptan başkasının diliyle ifade etseydi o da Kur’an olacaktı”¹⁴.

b)Vahyin Korunma Süreci

Hz. Muhammed vahiyleri ilahi güç ile hafızasında saklı-yordu ve gelen vahyi insanların anlayabilecekleri ve konuştuk-ları dil ile ifade ediyordu. Ancak Peygamber vefat ettiğinde, vahiy bir araya getirilmemiş ve herhangi bir şekilde düzenlen-memiş olduğu da açıktır¹⁵. Zira Hz. Peygamber mesajını daha çok sözlü olarak duyurmuş ve son dönem istisna edilirse bun-ların kaydedilip kaydedilmediği de bilinmemektedir. Bunlara ilaveten bazı kişiler genel olarak kısa, kısmen de uzun bazı vahiy parçalarını ezberlemek yada bulabildikleri nesnelere yazmak suretiyle muhafaza altına almışlardı. İbadet etme maksatlı ezberleme hususunda temayüz eden bazı sahabiler, vahyi muhafaza deposu olarak görülmüşlerdir. Bunlar **“Kurra”** adıyla meşhur olmuşlardı. Kur’an-ı öğrenme ve öğ-retme görevi de bunlara verilmişti. Bu sahabilerin Kur’an-ı Rasûlullah”tan alış şekilleri de farklı idi. Bir kısmı bir kırâati /lafız/lehçeyi öğrenirken, diğer bir kısmı da birden fazla kıra-ât / lehçe/ lafız ile ya da mensup oldukları kendi kabilelerinin lehçesiyle öğreniyorlardı. Zira Hz. Peygamber hayatta iken

¹⁴ İmam Muhammed eş-Şeybani (ö.189), **Kitabu’l-Usul**, takik, Ebu’l-Vefa el-Efgani, Beyrut, 1990, s., 39, s.el-Kâsânî, **Bedaiu’s-Sanayi fi Tertibi’s-Şerai**, tahkik, Ali Muhammed Muavvid ve Adil Ahmed, Beyrut, 1917, I, 527-532; es-Serahsî, **el-Mebsut**, Beyrut, 1989, I,37; İbnü’l-Hatîb, **el-Furkân**, Darü’l-Kütübi’l-İlmiye, Beyrut, ?, s.175-184.

¹⁵ Bkz., İbnü’l-Cezerî, **en-Neşr**, *birinci tab* ?, I/6; **Fihrist**, 27; **Buhari**, III/397; İbn Sa’d, **Tabakat**, II, 112-114. Ayrıca bkz: Nöldeke-Schwally, II/8-11, A.Jeffery, a.g.e., s.,7.ed-Dani, **el-Mukni**, Dimeşk, 1940, s.,4.

Kur'an tilaveti sırasında zaman zaman bir kelimenin yerine başka bir kelimeyi kullanmada bir sakınca görmüyordu. Bu da Peygamberin vefatından sonra farklı metinlerin meydana gelmesine sebep oldu. Zaman geçince her "**kurra**" kendisinin okuduğu lafızların doğru olduğunu savunuyordu. Geleneksel görüşe göre, "**Kurra**"dan bir çok kişinin hicretin 12. yılında meydana gelen Yemâme savaşında ölmesi, zihinlerde Kur'an'ın kaybolma tehlikesi yaşanabileceğini, çare olarak ta Kur'an'ın yazılı hale getirilip kalıcı bir formda muhafaza edilmesi gerektiği fikrini doğurmuştur. H.Ömer'in ısrarı ve Hz.Ebu Bekrin emriyle Zeyd b. Sabit ilk defa Allah'ın vahiylerini, toplamaya başlamıştır. İzlediği yol ise; Vahiy hakkında hatırladıklarını, hafızalarında muhafaza ettikleri bilgileri sahabeden dinliyor ve Anlatılanların hepsini teker teker inceledikten ve iki şahit ile de onayladıktan sonra es-Suhuf denilen sayfaların üzerine geçiriyordu. Kuran'ın ilk redaksiyonu da böylece yapılmış oldu ve tertip edile metin Halife Ebu Bekre teslim edildi,¹⁶ ondan da Hz.Ömer'e intikal etti. Ancak Hz. Ebu Bekir ve Hz. Ömer'in halifeliği devrinde bu sayfalar yeni bir tanzim ve yeni bir yazmaya tabi tutulmadı. İslam'ın bu ilk döneminde bir çok **kurra**, Peygamber tarafından açıklanan vahyin yazılı bir şekilde toplanması gereğinden hareketle derleme işine girişmiştir¹⁷.

¹⁶ Bkz., İbn Nedim, **el-Fihrist**, Beyrut,1978,s., 45,46, es-Sicistani, **Kitabu'l-Mesahif**, tahk.A.Jeffery, Mısır, 1936,s. 50-88, es-Süyuti, **el-İtkan**,1935,?,s., 58, İbn Sa'd, **Tabakat**, Beyrut, 1957,III,226, Abdu's-Sabur Şahin,**Tarihu'l-Kur'an**, Kahire,1966,s.,126, 267, Yazar kaynak olarak, el-Kirmani'nin "Mektebetu'l-Ezher"'de "Daru'l-Ulum Külliyesi" yazmalarında 224 numarada kayıtlı "**Şevazzu'l-Kiraeti vahtilafu'l-Mesahif**" 'ın 144. varakını göstermektedir. Hz.Peygamber'in vefat etmeden önce Ali'ye, sedirin arkasında saklanmış, yaprak, ipek ve parşömen üzerine yazılmış vahiy materyalini bir nüsha haline getirerek halka sunmasını istemesi şeklinde bir olayın vuku bulduğuna inanan bir Şia geleneği vardır. YineHz. Ebubekir nüshasının özünü, bu saklı vahiy materyalinin oluşturduğunu düşünenler de bulunmaktadır (kz., Arthur Jeffery, **Materials for the history of the text of the Kur'an**, Leiden,1937,s.,6).

¹⁷ es-Sicistani, **Kitabu'l-Mesahif**, s.,83-88, Süyüti, el-İtkan, Kahire,1935, I,58,2, ez. Zencani,**Tarihu'l-Kur'an**, Kahire,1935, s.,17,L.İ.Klmoviç, **Kur'an metninin oluşumu ve tertibi**, cev. M. K. Atik, KSÜ. İlahiyat Fak. Dergisi, sayı: 4, s., 144-148.

Bu derlemede yazılı metinler halkın arasında farklı lehçeler ve farklı varyantlar halinde dolaşıyordu ve vahiyle de özdeşleşmişti. Bu durum halkın arasında bazı ihtilaflara yol açtı. Bu da **“Kurra”**ya mahalli güçlü nüfuz kazandırdı. Bölge asabiyeti burada, her eyaletin kendi **“kurra”**sını desteklemesinde belirdi. Bu asabiyetin ardında yerel varlığı güçlendirme, Hz.Ömer’in başlatıp Hz.Osman’ın sürdürdüğü merkezîyetçiliğe yönelişi zayıflatma ve devletin gücünü sınırlama da vardı. Ayrıca, geniş arazide yaşayan Müslümanlar arasında dini ve hukuki ehemmiyete sahip bu tür farklı metinlerin bu ortamda yayılması hem idarede hem de toplumda hoş gitmeyen siyasi hadiselerle sebep olabilirdi. Nitekim muhtelif beldelerde ortaya çıkan ihtilaflar ile **“kurra”**nın kendi bölgelerinde güçlü bir nüfuz kazanmaları, eyaletlerin kendi **“kurra”**sını desteklemeleri bunun bir delili idi. Bundan başka, İslam’ın ve halifeliğin büyük alanda yayılması ile farklı metinlerin ortaya çıkması gerek ibadette gerek kanun koymada ve gerekse yasaları hakim kılmada birtakım zorluklar çıkarabilirdi¹⁸.

Halifeliğin ilk devirlerinde muhtelif beldelerde ortaya çıkan ihtilaflar ve çok gergin olan sosyal ve siyasi şartlar neticesinde İranlı köle tarafından Hz.Ömer’in öldürülmesi (64 4) sonucunda yerine geçen Osman İbn Affan, farklı Kur’an metinleri yüzünden doğan tartışmalara son vermek ve **“kurra”**nın nüfuzuna ve anti merkezîyetçi yönelişe bir sınır koymak istedi. Bunun için de farklı senetleri saf dışı bırakıp, sabit bir Kur’an metnini cem etmek için harekete geçti. Kureyş kabilesinin Ümeyye soyundan varlıklı, müteber biri olan Zeyd b.Sabit başkanlığında, **Said** b. El-As, Mus’ab b. Sa’d b. Ebi Vakkas ve Abdullah b.Zübeyr’den oluşan bir komisyon kurdu ve bu komisyona Hz. Ebubekir döneminde yazılan, ondan da Hz. Ömer’e intikal eden ve Hz. Ömer’in de ölmeden önce kızı

¹⁸ A. Aziz Duri, **İlk Dönem İslam tarihi**, çev.H.Yücesoy, İstanbul,1991, s., 99-100.

Hz.Hafsaya emanet ettiği nüshayı Hafsa'dan alıp ondan yararlanarak (Rivayetler bu konuda farklılık arz etmektedir. Hafsanın nüshayı vermeyi kabul ettiği rivayet edildiği gibi, ölünceye kadar nüshayı vermekten imtina ettiği, cenazesi defnedildikten sonra evinden alınıp komisyona verildiği, daha sonra da Mervan b. Hakem tarafından bu sahifelerin yakılıp yok edildiği de rivayet edilmektedir) Kureyş lehçesini esas alan bir **İmam Mushaf** yazmaları talimatını verdi. Komisyon, tümü olmasa da bazı şahıslarda bulunan Allah'ın Vahiylerini içeren metinlerini bir araya getirilerek, Kur'an'ın Zeyd b. Sabit tarafından tertip olunmuş birinci nüshası ile mukayese edilerek, tüm Müslümanlar nezdinde kabul görecektir Kureyş lehçesine dayalı standart bir nüsha hazırladı. Bu nüsha Medine, Mekke, Basra, Kûfe ve Şam gibi önemli merkezlere gönderildi ve Halifenin emriyle zorla veya gönüllü olarak toplanmış orijinal kuran sahifeleri / metinleri yakıldı/ yok edildi. Yakılan bu metinler her zaman birbiriyle de uygun gelmiyor, farklılıklar arz ediyordu. Medine, Mekke, Basra, Kûfe ve Şam merkezlerinde benimsenen nüshalar arasında ciddi lafız farklılıkları vardı¹⁹

Hz . Osman tarafından yapılan uygulama ise lehçe farklılıklarını ortadan kaldırmanın yanında, "**kurra**"nın nüfuzuna ve anti merkezi yönelişe bir sınır koyarak İslam birliğini gerçekleştirmenin önemli dini-siyasi bir adımı idi.

Hz. Osman'ın, farklı nüshaları yok edip Medine nüshasını resmileştirmesi akabinde bazı "**Kurra**" Osman'ın bu giri-

¹⁹ İbn Ebu Davud, **Kitabu'l-Mesahif**, s.,10; İbn Nedim, **el-Fihrist**, Beyrut,? s.,37, el-Kurtubi, **Camiu'l-Beyan**, tahk., Muhammed b.İbrahim,Muhammed Hamid, Kahire, Daru'l-Hadis, 1994, I, 771-72;el-Hûi, **el-Beyan fi Tefsiri'l- Kur'an**, Bağdat, 1989, s., 274-275; İbn Ebu Davud'un **Kitabu'l-Mesahif** sayfa 83'te Ebubekir b. Ayyaş'tan (ö.194 h.) alıntuladığı ifadeye göre; Sahabeden bir çok kişinin, kendilerine ait vahiy netinleri vardı fakat bunlar, bu kişilerin ölümü ile kaybolmuştur. Aynı gerçek "**el-Harfü'l-Evvel**"e tekrar tekrar gönderme yapılmasıyla da delillendirilmektedir. Bununla, Osman metninin, Peygamber zamanında mevcudiyeti bilinen bir okunuştan farklı bir okunuşu içermesi durumu kastedilmektedir.(A.Jeffery, a.g.e.,s.8)

şimine şiddetle karşı koydu. Ümmet içerisinde hilafet makamı ve diğer konularda meydana gelen siyasi çekişmelerin de yaygın olması, Zeyd b. Sabit'in Allah'ın vahiylerinden ibaret metinleri toplaması hakkında birtakım itirazların, ileri geri konuşmaların patlak vermesi sonucunda, diğer şahıs metinlerinin ve kopyalarının ortaya çıkmasına sebep oldu. Nitekim Humus ve Şam halkının Mikdad b. Al-Asved'in, Kûfe halkının Abdullah b. Mes'ud'un, Basra halkının Ebu Muse'l-Eş'arî'nin, Suriye halkının genelde Ubey b. Ka'b'ın nüshalarını kabullendikleri bilinmektedir. Bu Mushafların çoğu Osman'ın cem ettirdiği nüshadan önceki döneme aittir. Bunlardan biri beklide en önemlisi de Abdullah b. Mes'ud nüshasıdır.²⁰

Abdullah b. Mesud'un Kıratı ve Musahafının Güvenirliği Hakkındaki Rivayetler

Abdullah İbn Mes'ud, İslam'a sonradan giren kimselere yeni şekillenmekte olan Kur'anî vahyi eğitim yoluyla öğretebilecek kimselerin en yeteneklisi olduğunu, yine Abdullah İbn Mes'ud'un, daha deve çobanlığı yapan genç bir delikanlı iken, Hz. Peygamberin bizzat kendi ağzından yetmiş süre öğrendiğini, mukaddes vahyi Mekke sakinlerine ilk ifşa eden sahabe olduğunu, Hz. Muhammed'in ashabına "Kurani kendilerinden öğ-

²⁰ **Fihrist** 36'da "İhtilafü'l-Mesahif" hakkında pek çok eser zikredilmektedir. İbn Amir (118h.), el-Ferrâ (ö.207h.), Halef b. Hişam (ö.229h.), el-Medâini (ö.231h.), el-Varrâk ve Muhammed b. Abdurrahman bu eserlerin bazılarıdır. Yine Ebu Hatim'e (ö.248h.) ait olarak zikradilen (**Fihrist**, 54) ve el-Kisai'den gelen bir "**Kitabu İhtilafî Mesahifî Ehli Medine ve Ehli Kufe ve Ehli Basra**" adlı bir eser kayıtlıdır. Yine Muhammed b. İsa el-İsbahani'ye ait (ö.253h.) "**Kitabü'l-Mesahif ve'l-Hicâ**" adlı bir eser zikredilmektedir. Bütün bunlara ilaveten İbn Miksam'a (ö.362h.) ait "**Kitabü'l-Mesahif**" adında bir eserden söz edilmektedir (**fihrist** 49) fakat meşhur üç Mesahif kitabı, İbn Davud (ö.316h.), İbn Enbari (ö.327h.) ve İbn Eşte el-İsbahani'ye (ö.360h.) ait olanlardır. İbn Ebu Davud'un sayfa 83'te Ebubekir b. Ayyaş'tan ö.(194h.) alıntılıdığı ifadeye göre; Sahabeden bir çok kişinin, kendilerine ait vahiy netinleri vardı fakat bunlar, bu kişilerin ölümü ile kaybolmuştur. (kz., Arthur Jeffery, **Materials for the history of the text of the Kur'an**, Leiden,1937,s.,1, ayrıca bkz., İbn Ebu Davud, "**Kitabu'l-Mesahif**" sayfa 81-91. sayfalarda sahabe ve tabiinden pek çok zevatın kitabü'l-mesahifinden söz edilmektedir.

renmelerini tavsiye ettiği dört kişiden biridir” dediğini yukarıda zikretmiştik. Şimdi ise onun mushafını ve kıratını korumada verdiği mücadeleyi ve haklılığını ifade eden rivayetleri burada özet olarak vermek istiyoruz:

Humeyd b. Malik rivay ediyor: İbn Mesud'un şöyle dediğini duydum: “Şüphesiz mushafıma suikast yapıldı. Kim mushafı kaçırıp saklayabilirse aşırıdır. Çünkü Allah Kur'an'da şöyle buyuruyor: **“ Her kim emanete hıyanet eder ve kamuya ait olanı gizlerse, kıyamet günü onun vebaliyle / sakladığı ile gelir”**(Al-i İmran / 3:161). Ben Resulullah'tan yetmiş sûre ezberledim. Zeyd b. Sabit ise küçük bir çocuktu. Ben Resulullahtan aldığımı(emaneti) ortaya koyuyorum.”

Mushafların yırtılması emredildiğinde Abdullah şöyle dedi: “Ey insanlar, Mushafları saklayın, şüphesiz kim saklar, muhafaza ederse, kıyamet günü sakladığıyla gelir. Kıyamet gününe siz den birisinin getireceği en iyi emanet sakladığı mushaftır. Kim mushafı saklayabilirse saklasın”. Humeyd b. Malik Abdullah b. Mes'ud'dan şu haberi rivayet ediyor: Mushaflarla ilgili emir verilince, bu durumu Abdullah b. Mes'ud kötü karşıladı sonra da: “Sizden kim mushafını koruya bilirse korusun, zira kim mushafını korursa kıyamet gününde o koruduğu Mushaf ile gelir”, sonra da “: Zeyd çocukken ben Resulullahtan yetmiş sûre öğrendim”, dedi.

A'meş Ebû Vail'den rivayet ediyor: İbn Mesut minberde bize bir konuşma yaparak şöyle dedi: “Kim mushafını saklar korursa, kıyamet günü onunla gelir. Mushaflarınızı saklayın, bana Zeyd b. Sabit'in kıratıyla okumamı nasıl emredersiniz. Zeyd kakülleriyle çocuklarla gelirken ben, Resulullah'tan yetmiş küsur sure öğrendim. Kasem ederim ki, Kur'an'ın ayetlerinin ne için indiğini bilirim. Allah'ın kitabını benden daha iyi bilen birisini bilmiyorum. Sizlere diyorum ki, Allah'ın kitabını benden daha iyi bilen, uzlete çekilmiş kişinin gittiği bir yer bilsem oraya mutlaka giderdim”. Ebu Vail dedi ki, minberden

indiğinde bir toplulukla birlikte oturdum, söylediklerine hiç kimse karşı çıkmadı.

Şakik'ten rivayetle Abdullah şöyle dedi: “Kim bir şey saklayıp gizlerse, kıyamet günü onu yüklenip gelir.” Bir tek kıraat üzere okumamı bana kim emrediyor. Resulullah'tan yetmiş kûsür sûre ezberledim. Peygamberin ashabı benim Allah'ın kitabını en iyi bilenleri olduğumu bilirler. Allah'ın kitabını benden daha iyi bilen birisinin olduğunu bilsem, mutlaka ona giderdim”. Şakik dedi ki, Peygamberin ashabından oluşan bir halkada oturdum, onlardan birisinin bu konuşmadan dolayı İbni Mesut'u ayıpladığını ve ona karşı çıktığını duymadım”.

Mushaflara olanlar olunca, Abdullah b. Mesut şöyle dedi: “Allah'tan başka ilah yoktur. İndirilen bütün sûrelerin ne zaman indiğini ve ne için indiğini bilirim. Şayet sizin bana var olduğunu söylediğiniz, uzlete çekilmiş Allah'ın kitabını benden daha iyi bilen birisini bilseydim mutlaka ona giderdim”.

Ebu Sait el-Ezdi, Abdullah b. Mesut'un şöyle dediğini naklediyor: “Zeyd b. Sabit Müslüman olmadan önce, Resulullah bana yetmiş sûre öğretti ben de onları ezberledim”.

Abdullah b. Utbe'den rivayet ediyor: Abdullah b. Mesut, Mushafların yazılmasındaki Zeyd b. Sabit'in konumunu hoş karşılamadı ve şöyle dedi: “Ey Müslümanlar, Mushafları çoğaltan komiteden onu azledin, oraya başkası geçer. Kasem ederim ki, (Zeyd, b. Sabit'i kastederek) o babasının sulbünde kafir iken ben müslümandım. Abdullah b. Mesut şunu da söyledi: “Ey Kufe halkı (veya ey Irak halkı) sahip olduğunuz Mushafları saklayın ve onları muhafaza edin. Çünkü Allah şöyle buyuruyor(Al-i İmran / 3: 161) “ Her kim emanete hıyanet eder ve kamuya ait olanı aşırır gizlerse, kıyamet günü onun vebaliyle / aşırıldığıyla gelir”, Allah'ın huzuruna sakladığınız mushaflarla çıkın.” Zühri şöyle dedi: “Bana, bu konuşmada Abdullah b. Mesut'un, Resulullah'ın arkadaşlarından ileri gelenlerini kötülediği söylendi. Şüphesiz, Peygamber'le olan uzun yıllar şahsi

yakınlığı onun hadis ve Kuran'a dair görüşlerine bu prestiji temin etmiştir”.

Abdullah b.Mes'ud'un Mushafına yönelik sert ifadeler kullananları ve hatta sansür koyanların biri de Haccac b. Yusuf es-Sakafi'dir. İbnü'l-Esir'in **“el-Kamil Fi't-Tarih”** adlı eserinde şu haberi vermektedir: “ Mushaflarla ilgili tartışmaların sürdüğü bir sırada Haccac b. Yusuf şunları söyledi: “ Ey insanlar, Allah'a yemin ederim ki, size şu kapıdan çıkmanızı emretsem ve siz de emrime karşı gelseniz ozaman kanınızı dökmek benim için helal olur. Abdullah b.Mes'ud'un kıratını okuyan bir kişi görürsem onun boynunu vururum ve onun kıratını mushafından domuzun kürek kemiği ile de olsa kazırım”²¹

Osman mushafına aykırı olan kendi kıratının sıhhatine yönelik sansür ve propagandaya karşı şu sert ifadeyi kullanır: “Bir takım yetkisiz adamlar, kendi kendilerine Kur'an'da tasarrufa kalkıştılar.” Diğer bir rivayette: “Zeyd b. Sabit kafir bir adamın sulbündeyken, ben müslümandım.” O halde, nasıl olur da İbn Mes'ud'un doğrudan doğruya aslı kaynaktan aldığı kıraat Zeyd b. Sabit'in kıratının arkasına atılır”²² Kaynaklar, İbn Mes'udu, talebelerine ve cemaatine mushafını yaymak, okutmak ve tefsir etmek için gayret sarfettiğini yazmaktadır. Yine onun mushafını Hz.Osman'a teslim etmemekte direnmesi neticesinde dövüldüğünü ve hatta bu darb sonucu öldüğünü bazı kaynaklar yazmaktadır²³

Abdullah b.Mes'ud'un Mushafı

Abdullah b. Mes'ud, Mushafını ne zaman oluşturmaya

²¹ A.g.e., IV, 95.yılı olayları bölümü, 1.baskı,1349 ?.

²² Bkz., İbn Maca, **“Kitabu'l-Mukaddime”**, bab,11;İbn Ebi Davud, **“Kitabu'l-Mesahif”**, s.13 ve devamı; ez-Zehebi, **“Siyeru E'lami'n-Nubela,”** Kahire, 1955,s.,339; **“Tezkiratu'l-Huffaz,”** Beyrut, Daru'l-Kütübu'l-İlmiyye, 1998, I,16-18; İbnü'l-Cezeri, **Tabakatu'l-Kurra**, Neşr: G. Bergstraesser, Mısır, 1932,I, S.458-59.

²³ eş-Şehristani, **el-Milel Ve'n-Nihal**, 1347 ?,s.I, 64-65; Bkz. Abdu's-Sabur Şahin,**Tarihu'l-Ku'ran**, Kahire,1966, s.136.

başladığı hususunda her hangi bir bilgiye sahip değiliz. Şurası açıktır ki Peygamber hayattayken vahiy toplamaya başlamıştır ve Kufe'ye tayin edilip orada bir Ku'ran otoritesi olarak kabul edildiği günlerde bunları bir mushaf haline getirmiştir. Her halükarda, Hz. Osman tarafından resmi cem işlemi yapılmadan önce onun mushafının orada kullanımda olduğunu ve Kufe'lilerce takip edildiğini görüyoruz. Osman resmi nüshayı Kufe'ye gönderip diğer bütün mushafların yakılmasını emrettiğinde İbn'ü Mes'ud, resmi nüshanın, kendisi Müslüman iken o daha inkarcıların belinde olan, yeni yetme bir genç tarafından yapıldığını söyleyerek olması gerekenin kendi mushafının tercih edilmesi olduğunu iddia etti ve kendi nüshasını vermeyi reddetti. Bununla da kalmayarak, Osman mushafına aykırı olan kendi kıratının sıhhatine yönelik sansür ve propagandaya karşı da şu sert ifadeyi kullandı: “Bir takım yetkisiz adamlar, kendi kendilerine Kur'an'da tasarrufa kalkıştılar.”²⁴

Tarihi bilgiler gösteriyor ki, iki sahabinin(İbn Mes'ud ve Ubey b.Ka'b) kıraatları genel mânâda ihtilafların en şiddetlisi olarak zuhur etti. Hatta bu ihtilaflar bazı sûrelerin Kur'an'a alınıp alınmamasına kadar vardı. İlk Müslüman tabakanın en büyük öğretmenlerinden olan Abdullah İbn Mes'ud ile Ubey b. Ka'b, Peygamber'e atfedilen onları görevlendirdiğiyle ilgili rivayetlerle Kur'an metninin otoriterleri ünvanını almaları onların kıratlarının doğruluğuna neden oluyordu. Hz.Muhammed (s.a.v) Übeyy'i de vahiy katipliğine seçmişti. Cebrail'in de şهادetiyle sahabenin en iyi Kur'an bileni (kurra) seçilmişti. Bu, onun hakkında şahid olarak yeterliydi. İslam'a sonradan giren kimselere yeni şekillenmekte olan Kur'anî vahyi eğitim yoluyla öğretebilecek kimselerin en yetkili iki isminin Kur'an metninin tertibinde görev verilmemesi ve görüşlerine itibar edilmemesi ihtilafların bertaraf edilmesini değil daha da yaygınlaşmasına imkan vermişti. Zira bu mushaf sorunu karşısında

²⁴ Kitabu'l-Mesahif, s., 13-25.

Kufe'liler arasında belirgin bir görüş ayrılığı göze çarpmaktadır. Bir grup Hz. Osman tarafından gönderilen yeni nüshayı kabul ederken büyük çoğunluk İbn'ü Mes'ud'un, o zamanlar Kufe mushafı olarak kabul edilen mushafını takip etmeye devam etmesidir²⁵.

İbn'ü Nedim (ö.377) Fihrist'inde 39. sayfada el Fadl b. Şazan'a (ö.280 den önce) dayanarak Abdullah İbn. Mes'ud'a ait mushafın tertibini gördüğünden söz ederek, ona ait Kur'an'ın sıralamasını şöyle vermektedir:

2,4,3,7,6,5,10,9,16,11,12,17,21,23,26,37,33,28,24,8,19,29,30,36,25,22,13,34,35,14,47,31,9,16,11,12,17,21,23,26,37,33,28,24,8,19,29,30,36,25,22,13,34,35,14,47,31,39,(40bis46,39,(40bis46)40,43,41,46,45,44,48,57,59)40,43,41,46,45,44,48,57,59),32,50,65,49,67,64,63,62,61,72,71,58,60,66,55,53,51,52,54,69,56,68,79,70,74,73,83,80,76,756,77,78,81,82,88,87,92,89,85,84,96,90,93,94,86,100,107,101,98,91,95,104,105,106,102,97,103,110,108,109,111,112.

Burada olmayan sureler 1., 15., 18., 20., 27., 42., 99., 113., 114. surelerdir. İbn Aşta'dan rivayet edilen el A'meş'den ve İbn'ü Mesud okulunun diğer öğrencilerinden nakillerde bulunan Cerir b. Abdu'l Hamid'e dayanan bu açıklamaya göre liste şöyledir :

2,4,3,7,6,5,10,9,16,11,12,18,17,21,20,23,26,37,33,22,28,27,24,8,19,29,30,36,25,15,13,34,3,14,38,47,31,39,40,43,41,42,46,45,44,48,59,32,65,68,49,67,64,63,62,61,72,71,58,60,66,55,53,52,51,54,56,79,70,74,73,83,80,76,77,75,78,81,82,88,87,92,89,85,84,96,90,93,86,100,107,101,98,91,95,104,105,106

²⁵ İbnü'l-Esir, a.g.e., III ,86-87; Kurtubi, I/53; A.Jeffery, **Materials for the history of the text of the Kur'an**, The Origins of the Koran, İbn Warraq, 1998, New York, 114-135; İbnü'l-Cezeri, **en-Neşr**, Beyrut, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, 202, I, s.,32.

,102,97,99,103,110,108,109,111,112,94.

Meşhur Kur'an tarihçisi oryantalist Arthur Jeffery, "Materials for the history of the text of the Kur'an" eserinin 25-113. sayfalarında, Hz.Osman'ın cem ettirdiği İmam Musahaf ile Abdullah b.Mes'ud'un Mushafına ait farklı kıraatlerin / lafızların karşılaştırmasını İslami kaynaklara muracaat ederek yapmıştır. Bu çalışmamızda da da görüleceği üzere Hz.Osman Mushafı ile Abdullah b.Mes'ud Mushafındaki lafız farklılıkları, yukarıda Vahiy- lafız ilişkisinde açıklamaya çalıştığımız görüşlerimizi teyit eder mahiyettedir. A.Jeffery, ulaşabildiği kaynaklarda farklı kıraatlerin İbn Mesud'un mushafından geldiğinin bazen açıkça söylendiğini, çoğu kere sadece İbn Mesud'un kıratı (harf veya kıraat) olarak verildiğini nadiren de kıraatların İbn'ü Mesud'un talebelerinden geldiğinin söylendiğini yazmaktadır.

İbn Mes'ud Nüshası

SURE I

Ayetler arası	Abdullah İbn Mes'ud Nüshası	Hz.Osman Nüshası
4/3	مَلِكٍ	مَالِكٍ
6/5	أَرْشِدِنَا	إِهْدِنَا.
7/6	مَنْ	الَّذِينَ
7	غَيْرَ	غَيْرَ

SURE II

2/1	الْكِتَابِ نُزِيلٌ	ذَلِكَ
7/6	عَشْرَةَ - عَشْرَةَ	عَشْرَةَ
9/8	يُخَادِعُونَ	يُخَادِعُونَ
14/13	بَشَائِطِهِمْ	إِلَى شَيْطَانِهِمْ
17/16	فَأَضَاءَتْ	فَلَمَّا أَضَاءَتْ
18/17	صَمًّا بُكْمًا عُمًى	صَمًّا بُكْمًا عُمًى
20/19	يَخْتِطِفُ	يَخْتِطِفُ

20/19	كُلُّ مَا	كُلَّمَا
20/19	مَرُوا فِيهِ وَمَضُوا فِيهِ	مَشُوا فِيهِ
20/19	بَاء . لَأَذْهَبَ	لَذَهَبَ
23/21	أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا	نَزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا
24/22	أَعِدَّتْ - أَعِدَّتْ	أَعِدَّتْ
25/23	مُطَهَّرَاتٍ	مُطَهَّرَةٌ
26/24	وَبِعُوضَةٍ	مَا بِعُوضَةٍ
26/24	يُضِلُّ بِهِ كَثِيرٌ وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرٌ	يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا
26/24	مَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقُونَ	مَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ
31/29	عَرَضَهُمْ	عَرَضَهُمْ
32/30	مَا أَعْلَمْتَنَا	مَا أَعْلَمْتَنَا
36/34	فَوَسَّوَسَ لَهُمَا	فَازَلَهُمَا
40/38	بِعَهْدِي	بِعَهْدِي
40/38	ادْكُرُوا	ادْكُرُوا
42/39	تَكْتُمُونَ	تَكْتُمُوا
46/43	يَعْلَمُونَ	يَعْلَمُونَ
48/45	لَا يُؤْخَذُ	لَا يُقِيلُ
49/46	يُقْتَلُونَ	يُذَبِّحُونَ
51/48	اتَّخَذْتُمْ	اتَّخَذْتُمْ
60/57	تَعِينُوا	تَعْنُوا
61/58	فِتَانِهَا	فِتَانِهَا
61/58	ثُومِهَا	ثُومِهَا
61/58	مِصْرًا	مِصْرًا
63/60	وَتَذَكَّرُوا وَتَذَكَّرُوا	وَأَذَكَّرُوا
68/64	سَلِّ	ادْعُ
70/65	الْبَاقِرُ	الْبَقِرُ
70/65	نَسَابَةٍ - نَسَابَةٍ - نَسَابَةٍ - مَنَسَابَةٍ	نَسَابَةٍ
72/67	فَتَدَارَأْتُمْ	فَأَذَارَأْتُمْ
74/69	قَسَا	قَسَتْ
74/69	قَسَاوَةٌ	قَسُوَةٌ
83/77	يَعْبُدُونَ يَعْبُدُوا يَعْبُدُوا	تَعْبُدُونَ
83/77	حَسَنًا	حَسَنًا
83/77	تَوَلَّوْا - تَوَلَّوْا عَنْهُ	تَوَلَّيْتُمْ
83/77	قَلِيلٌ	قَلِيلًا
85/79	طَوِيقًا	فَرِيقًا
85/79	وَأِنْ يُؤْخَذُوا تُفَادُوهُمْ	وَأِنْ يَأْتُوَكُمْ أَسَارَى تُفَادُوهُمْ
85/79	مَنْ فَعَلَ	مَنْ يَفْعَلُ
87/81	أَفْكَلًا مَا	أَفْكَلَمَا
89/83	مُصَدِّقًا	مُصَدِّقٌ
96/90	بِمَرْحِهِ	بِمَرْحَرِهِ
100/94	نَقَضَهُ	نَبَذَهُ
100/94	عُوْهُدُوا	عَاهَدُوا
101/95	مُصَدِّقًا	مُصَدِّقٌ

102/96	هُمَا بَضَارِيْنَ	هُمَّ بَضَارِيْنَ
104/98	رَاعُونَا - أَرُعُونَا	رَاعِنَا
105/99	وَلَا الْمُشْرِكِيْنَ	وَلَا الْمُشْرِكِيْنَ
106/100	مَا نُنَسِّخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسَخْهَا نَجِيْ بِمِثْلِهَا	مَا نُنَسِّخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسَخْهَا نَاتُ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا
108/102	سَأَلَ	سُئِلَ
111/105	يَهُودِيًّا أَوْ نَصْرَانِيًّا	هُودًا أَوْ نَصْرَارِي
114/108	خُفْيَا	خَائِفِيْنَ
119/113	وَلَنْ تُسْأَلَ	وَلَا تُسْئَلُ
123/117	لَا تُعْنَى	لَا تُجْزَى
124/118	الظَّالِمِيْنَ	الظَّالِمِيْنَ
127/121	يَعُولَانَ رَبَّنَا	رَبَّنَا
128/122	أَرَهُمْ مَنَاسِكُهُمْ وَتُبَّ عَلَيْهِمْ	أَرْنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبَّ عَلَيْنَا
132/126	أَوْصَى	وَوَصَّى
132/126	أَنْ يَا بَنِيَّ	يَا بَنِيَّ
137/131	بِمَا	بِمِثْلِ مَا
139/133	أُحَاجُّونَا	أُحَاجُّونَنَا
144/139	قَبْلَهُ	شَطْرَهُ
148/143	وَلِكُلِّ جَعَلْنَا قَبْلَهُ يَرِضُوْنَهَا	وَلِكُلِّ وَجْهَهُ هُوَ مَوْلَاهَا
149/144	قَوْلًا	قَوْلٌ
150/145	أَيَّمَا	حَيْثُ مَا
158/153	أَنْ لَا	أَنْ
158/153	يَطُوفَ	يَطُوفَ
158/153	يَطُوعَ خَيْرٍ	تَطُوعَ خَيْرًا
159/154	بَيْنَهُ	بَيْنَاهُ
162/157	يُنْضَرُونَ	يُنْظَرُونَ
177/172	لَيْسَ الْبِرُّ - تَحْسِينٌ - لَا أَنْ تَحْسِينَ أَنْ الْبِرُّ - لَا الْبِرُّ	لَيْسَ الْبِرُّ
177/172	تِلْقَاءَ	قِيَلْ
177/172	بِأَنْ	أَنْ
177/172	وَالْمُوفِيْنَ	وَالْمُوفُونَ
177/172	بِعُهُودِهِمْ	بِعُهُودِهِمْ.
178/173	الْقِصَصُ	الْقِصَصُ
178/173	فَاتَّبَعُ	فَاتَّبَاعُ
184/180	أَيَّامَ مَعْدُودَاتٍ	أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ
184/180	أُخْرَى	أُخْرَى
184/180	تَطُوعَ خَيْرٍ	تَطُوعَ خَيْرًا
187/183	الرَّفْعُ	الرَّفْعُ
191/187	وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوَكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ	وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوَكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ
196/192	أَقِيمُوا	أَقِيمُوا
196/192	لِلْبَيْتِ . وَالْعُمْرَةَ إِلَى الْبَيْتِ	وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ
197/193	فَلَا رُفُوتَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ	فَلَا رَفَتْ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ

197/193	وَخَيْرُ الرَّادِ الثَّقَوِي	فَإِنَّ خَيْرَ الرَّادِ الثَّقَوِي
198/194	مِنْ رَبِّكُمْ فِي مَوَاسِمِ الْحَجِّ	مِنْ رَبِّكُمْ
198/194	لَا جَنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فِي مَوَاسِمِ الْحَجِّ فَابْتَغُوا حِينَئِذٍ وَمَنْ تَاجَرَ فَلَا ائْتَمَّ لِمَنْ اتَّقَى اللَّهَ	لَا جَنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
202/198	نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا	نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا
203/199	لِمَنْ اتَّقَى اللَّهَ	لِمَنْ اتَّقَى اللَّهَ
204/200	وَيَسْتَشْهَدُ اللَّهَ	وَيَسْتَشْهَدُ اللَّهَ
210/206	ظَلَالٍ	ظَلَلٍ
	أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ وَالْمَلَائِكَةُ فِي ظُلَلٍ مِنْ لَحْمَامٍ ..	يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ
210/206	فَضَاءَ الْأَمْرِ	فُضْيَ الْأَمْرِ
212/208	زَيْنَتٍ	زِينٍ
213/209	أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا	أُمَّةً وَاحِدَةً
213/209	عَلَى الْإِسْلَامِ عَنْهُ مِنَ الْحَقِّ	فِيهِ مِنَ الْحَقِّ
214/210	وَزَلْزَلُوا فَزَلُّوا (و) يَقُولُ حَقِيقَةُ الرَّسُولِ وَزَلْزَلُوا ثُمَّ زَلُّوا وَيَقُولُ-	وَزَلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ
217/214	عَنْ قِتَالٍ	قِتَالٍ
219/216	كَثِيرٍ	كَبِيرٍ
219/216	أَكْثَرُ	أَكْبَرُ
222	يُطَهَّرْنَ	يُطَهَّرْنَ
226	الْوَا	يُؤَلُونَ
226	فَأَوْا فِيهِنَّ	فَأَوْوُ
228	بَرَدْنَهُنَّ	بَرَدْنَهُنَّ
229	إِلَّا أَنْ يُخَافُوا أَنْ لَا يُقِيمُوا حُقُوقَ - . يُخَافُوا	يَخَافُوا
233	يُكْمَلُ الرِّضَاعَةَ	يُكْمَلُ الرِّضَاعَةَ
233	تَضَارَرُ	تُضَارَرُ
233	وَعَلَى الْوَارِثِ ذِي الرَّحْمِ الْمَحْرَمِ مِثْلَ ذَلِكَ	وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلَ ذَلِكَ
236/237	مِنْ قَبْلِ أَنْ تُجَامِعُوهُنَّ	مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ
237/238	تُجَامِعُوهُنَّ	تَمْسُوهُنَّ
238/239	وَعَلَى الصَّلَاةِ	وَالصَّلَاةِ
240/241	كُتِبَ عَلَيْكُمْ الْوَصِيَّةُ لِأَزْوَاجِكُمْ	وَالَّذِينَ يَتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ
241/242	لِلْمُطَلَّقاتِ	لِلْمُطَلَّقاتِ
249/250	إِلَّا قَلِيلًا	إِلَّا قَلِيلًا
253/254	مِنْ بَعْدِهِمْ	مِنْ بَعْدِهِمْ
255/256	الْقِيَامِ.	الْقِيَامِ
255/256	وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
257/259	الطَّائِفَاتِ	الطَّائِفَاتِ
259/261	وَهَذَا شَرَابُكَ لَمْ يَسْنَنَّ . هَذَا طَعَامُكَ وَشَرَابُكَ لَمْ يَسْنَنَّ	وَشَرَابُكَ لَمْ يَسْنَنَّ
259/261	قِيلَ اعْلَمُ	قَالَ اعْلَمُ

260/262	قَالَ أَوْلَمْ	قِيلَ أَوْلَمْ - قَالَ فُحْدٌ - قِيلَ فُحْدٌ
260/262	فَصِرْهُنَّ	فَصِرْهُنَّ
266/268	أَعْتَابِ	عَنْبِ
267/269	تَيَّمَمُوا	تَأَمَّمُوا
267/270	تُعْمَضُوا	تُعْمَضُوا
271/273	فَنِعْمًا	فَنِعْمَ مَا
271/273	وَيَكْفُرُ	يُكْفِرُ وَ
275/276	لَا يُفُومُونَ	لَا يُفُومُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ - يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمَسَّ
279	فَأَذِنُوا	فَأَذِنُوا
280	ذُو	ذَا
280	فَنَظَرَةٌ	فَنَظَرُوهُ - فَنَظَرُهُ
280	مَيْسِرَةٍ	مَيْسِرَةٍ
280	تُصَدِّقُوا	تُصَدِّقُوا
281	تُرْجَعُونَ	تُرْجُونَ
282	فَتُنْكَرَ بِحَدَاهُمَا الْأُخْرَى	فَتُنْكَرُهَا الْأُخْرَى
282	يُضَارُّ	يُضَارُّ - يُضَرُّ
283	وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ	فَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ فَلَمْ
283	كَاتِبًا	كُتِبَا
284	فَيُغْفِرُ	يُغْفِرُ - وَيُعَذِّبُ - يُعَذِّبُ
285	وَالْمُؤْمِنُونَ	وَأَمِنَ الْمُؤْمِنُونَ
285	كُتِبَهِ وَرُسُلِهِ	كُتِبَهِ وَلِقَائِهِ وَرُسُلِهِ
285	تُفَرَّقُ	وَيُفَرِّقُونَ . تُفَرَّقُ

SURE III

2/1	الْقِيَامُ	الْقِيَوْمُ .
3/2	أَنْزَلَ	نَزَلَ
7/5	وَأَنْء تَأْوِيلُهُ إِلَّا عِنْدَ اللَّهِ - وَإِنْ حَقِيقَةٌ تَأْوِيلُهُ إِلَّا عِنْدَ اللَّهِ	وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ
13/11	يُرْوَاهُمْ	يُرْوَاهُمْ
18/16	شَهِدَاءُ اللَّهِ	شَهِدَ اللَّهُ
18/16	أَنْ لَا	أَنَّهُ لَا
18/16	الْقَائِمُ	قَائِمًا
19/17	الْحَنِيفِيَّةُ	الْإِسْلَامُ
21/20	قَاتِلُوا الَّذِينَ	يَقْتُلُونَ الَّذِينَ
30/28	وَدَّتْ	تَوَدُّ
33/30	ءَالِ مُحَمَّدٍ	ءَالِ عِمْرَانَ
37/32	كُلِّ مَا	كُلَّمَا
39/33	فَقَادَاهُ جِبْرِيلُ يَا زَكَرِيَّا - فَقَادَاهُ يُبَشِّرُكَ يُبَشِّرُكَ	فَقَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
42/37	قَالَ	قَالَتْ
43/38	وَأَرْكَعِي وَأَسْجُدِي فِي السَّاجِدِينَ	وَأَسْجُدِي وَأَرْكَعِي مَعَ الرَّكَعِينَ
45/40	لِيُبَشِّرَكَ	يُبَشِّرُكَ
	وَقَالَتْ - وَقَالَ	إِنْ قَالَتْ
48/43	وَتَعْلَمُهُ	وَيَعْلَمُهُ

49/43	بآيَةٍ - آيَةٍ لآيَاتٍ	بآيَةٍ
49/43	فَأَنْفَخْ فِيهَا	فَأَنْفَخْ فِيهِ
49/43	فَتَكُونُ	فَيَكُونُ
50/44	وَجِئْتُكُمْ بِآيَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَتَقُوا اللَّهَ لِمَا جِئْتُكُمْ بِهِ مِنَ الْآيَاتِ وَأَطِيعُوا فِيمَا أُدْعَوُكُمْ إِلَيْهِ	وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
57/50	فَأَمَّا	وَأَمَّا
57/50	فَأَوْفِيهِمْ	فَيُؤْفِقِيهِمْ
64/57	عَدَلٌ	سَوَاءٌ
73/66	إِنْ يُؤْتَى	أَنْ يُؤْتَى
73/66	عِنْدَ اللَّهِ	بِإِذْنِ اللَّهِ
74/67	يُخَصَّصُ	يَخْتَصُّ
75/68	تَيْمَنُهُ	تَأْمَنُهُ
75/68	يُؤْفِقُهُ - أَوْفَى . وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ	يُؤَدِّهِ
79/73	تُذَرِّسُونَ	تُدْرِسُونَ
80/74	وَلَنْ يَأْمُرَكُمْ	وَلَا يَأْمُرُكُمْ
81/75	الَّذِينَ أَوْثُوا الْكِتَابَ	الَّذِينَ
81/75	مُصَدِّقًا	مُصَدِّقٌ
91/85	لَوْ	وَلَوْ
92/86	بَعْضَ مَا	مِمَّا
101/96	يُثَلَّى	تُثَلَّى
104/100	وَالْيَكُنْ	وَالتَّكُنْ
104/100	الْمُنْكَرَ وَيَسْتَعِينُونَ بِاللَّهِ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَأَوْلِيكَ	الْمُنْكَرَ وَأَوْلِيكَ
105/101	جَاءَهُمْ	جَاءَهُمْ
111/107	يُنْصَرُونَ	يُنْصَرُونَ
118/114	بَدَا	بَدَتْ
120/116	يُصَبِّحُكُمْ فَرُحٌ	تَمَسَّسَكُمْ
121/117	ثُبْرَىءُ لِلْمُؤْمِنِينَ	ثُبْرَىءُ الْمُؤْمِنِينَ
122/118	وَلِيَهُمْ	وَلِيَهُمَا
133/127	وَسَارِعُوا	وَسَارِعُوا
144/138	رُسُلٌ	الرُّسُلُ
146/140	قَاتِلٌ	قَاتِلٌ
146/140	رَبِّونٌ	رَبِّونٌ
156/150	بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ	بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
161/155	يُغَلُّ	يَغْلُ
169/163	قَاتِلُوا	فَاتِلُوا
171/165	وَاللَّهُ	وَأَنَّ اللَّهَ
172/166	الْفَرْخُ	الْفَرْخُ
175/169	يُخَوِّفُكُمْ	يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ
181/177	سَيَكْتَبُ	سَيَكْتُبُ
181/177	يَقُولُونَ	قَالُوا

181/177	يُقَالُ , نَقُولُ لَهُمْ , يُقَالُ لَهُمْ	نَقُولُ
187/184	وَأَذْ أَخَذَ رَبُّكُمْ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِيثَاقَهُمْ , الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ النَّبِيِّينَ	وَأَذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
187/184	لِلنَّبِيِّينَ	لِلنَّبِيِّينَ
188/185	فَمَنْ أَتَى فَاخِشَهُ فَعَلَيْهِ . فَلَا تَحْسِبْنَهُمْ	بِمَا أُتُوا

SURE IV

1	تَسْأَلُونَ	تَسْأَلُونَ
1	وَيَا أَرْحَامَ	وَالْأَرْحَامَ
6/5	أَحْسِنْتُمْ - أَحْسِنْتُمْ - أَحْسِنْتُمْ	عَانَسْتُمْ
6/5	رَشَدًا	رَشَدًا
9/10	ضَعْفَاءَ , - ضَعْفَى	ضِعْفًا
10/11	وَمَنْ يَأْكُلْ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا فَإِنَّمَا يَأْكُلْ فِي بَطْنِهِ نَارًا وَسَوْفَ يُصَلَّى سَعِيرًا	{ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا
15/19	بِالْفَاحِشَةِ	الْفَاحِشَةِ
16/20	وَالَّذِينَ يَفْعَلُونَهُ	وَالَّذِينَ يَأْتِيَانَهَا
19/23	وَلَا أَنْ تَعْضُلُوهُنَّ	وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
	أَنْ يَفْحَسْنَ مَبِيئَةً	أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ
20/24	فَيَطْرَأُ مِنْ ذَهَبٍ	فَيَطْرَأُ
23/27	الْأَبَى	الْأَبَى
23/27	وَرَبَائِكُمُ الْآبَى دَخَلْتُمْ بِأُمَّهَاتِهِنَّ	وَرَبَائِكُمُ الْآبَى فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الْآبَى دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
24/28	وَالْمُحْصَنَاتُ	وَالْمُحْصَنَاتُ
24/28	أَجَلٌ لَكُمْ . (و)	° وَأَجَلٌ لَكُمْ
24/28	مِنْهُنَّ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى	مِنْهُنَّ
25/30	أُحْصِنَ	أُحْصِنَ
34/38	فَالصَّوَالِحُ قَوَائِدُ حَوَافِظُ لِلْغَيْبِ . اللَّهُ	فَالصَّالِحَاتُ قَائِمَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ .
34/38	فَاصْلِحُوا إِلَيْهِنَّ وَالْآبَى	وَالْآبَى
34/38	الْمَضْجَعُ	الْمَضْجَعُ
37/41	بِالْبُخْلِ	بِالْبُخْلِ
40/44	نَمْلَةٍ	ذَرَّةٍ
43/46	سُكْرَى	سُكْرَى
43/46	مِنَ الْغَيْطِ , مِنْ غَيْطٍ	مِنَ الْغَايِطِ
43/46	نِسَاءَكُمْ	النِّسَاءَ
43/46	فَأَمُوا	فَتَيَمَّمُوا
46/48	وَمِنَ الَّذِينَ	مِنَ الَّذِينَ
53/56	فَإِنَّ لَا يُؤْتُونَ , يَأْتُونَ	فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ
55/58	صَدَّ	صَدَّ
56/59	كُلَّ مَا	كُلَّمَا
57/60	سَيِّدْهُمْ .	سَيِّدْهُمْ
59/62	وَالِى الرَّسُولِ .	وَالرَّسُولِ
60/63	بِهَا	بِهِ
66/69	قَلِيلًا	قَلِيلٌ

74/76	فَسُوْفٌ تُؤْتِيهِ	فَسُوْفٌ تُؤْتِيهِ
75/77	أَخْرَجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلَهَا	أَخْرَجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلَهَا
79/81	وَأَرْسَلْنَاكَ وَإِنَّا كَتَبْنَاهَا عَلَيْكَ وَأَرْسَلْنَاكَ - وَأَنَا قَدَرْتُهَا عَلَيْكَ وَأَرْسَلْنَاكَ - وَإِنَّمَا فَضِيحَتُهَا عَلَيْكَ وَأَرْسَلْنَاكَ	وَأَرْسَلْنَاكَ
81/83	بَيْتَ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ	بَيْتَ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ
84/86	مِنْ بَأْسٍ	بَأْسٍ
84/86	يَكْفَى	يَكْفَى
88/90	رُكْسَهُمْ , رُكْسَهُمْ	أَرْكُسَهُمْ
91/93	رُكْسُوا , رُكْسُوا	أَرْكُسُوا
92/94	وَمَا يَكُونُ	وَمَا كَانَ
92/94	يَبْصُرُوا	يَبْصُرُوا ,
92/94	مُنْتَابِعَاتٍ	مُنْتَابِعِينَ ,
94/96	مُؤْمِنًا	مُؤْمِنًا
95/97	الْقَاعِدُ	الْقَاعِدُونَ
95/97	الضَّرِيرِ	الضَّرِيرِ ,
103/104	إِسْتَفْرَرْتُمْ	أَطْمَأْنَنْتُمْ
109	عَهُ	عَهُمْ
114	فَسُوْفٌ تُؤْتِيهِ	فَسُوْفٌ تُؤْتِيهِ
128/127	أَنْ أَصْلَحًا - أَنْ صَالِحًا	أَنْ يُصْلِحًا
129/128	كَأَنَّهَا مُعَلَّقَةٌ	كَالْمُعَلَّقَةِ
135/134	غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا	غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا ,
142/141	يُرْوُونَ	يُرْءَوْنَ ,
143/142	مُتَذَبِّبِينَ	مُتَذَبِّبِينَ
146/145	وَسَيُوتٍ	وَسَوْفَ يُؤْتِي
152/151	سَنُوتِيهِمْ	سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ
157/156	شَبَّهَ	شَبَّهَ ,
162/160	وَالْمُقِيمُونَ	وَالْمُقِيمِينَ
166/164	لَكِنَّ اللَّهَ	لَكِنَّ اللَّهَ ,
176/175	أَنْ لَا تُضِلُّوا	أَنْ تُضِلُّوا ,

SURE V

1	أَحَلَّلْتُ لَكُمْ بَهِيمَةَ	أَحَلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةَ
2	أَمَى النَّبِيَّتِ الْحَرَامِ	ءَامَيْنَ النَّبِيَّتِ الْحَرَامِ
2/3	أَحَلَّلْتُمْ	حَلَّلْتُمْ
2/3	يُجْرِمَتَكُمْ	يَجْرِمَتَكُمْ
2/3	إِنْ يَصُدُّكُمْ	أَنْ صَدُّكُمْ ,
3/4	حُرْمِ	حُرْمَتِ
3/4	وَالْوَقِيدَةَ	وَالْمَوْفُودَةَ
3/4	وَالْمَنْطُوحَةَ	وَالنَّطِيحَةَ
3/4	وَأَكِيلُ السَّبْعِ - وَأَكِيلَةُ السَّبْعِ	وَمَا أَكَلَ السَّبْعِ
4/6	مُكَلِّبِينَ	مُكَلِّبِينَ ,
6/9	فَأَمُوا	فَتِيمُوا
31/34	أَعْجَزْتُ	أَعْجَزْتُ

38/42	وَالسَّارِقُونَ وَالسَّارِقَاتُ	وَالسَّارِقَةُ وَالسَّارِقُ
38/42	أَيْمَانُهُمَا	أَيْمَانُهُمَا
48/52	شَرِيعَةً	شَرِيعَةً
52/57	يُسَارِعُونَ	يُسَارِعُونَ
54/59	غُلَظَاءَ	أَعَزَّةَ
54/59	الْكَافِرِينَ	الْكَافِرِينَ
55/60	مَوْلَىكُمْ	وَلْيُكْفَّمُ
55/60	وَالَّذِينَ يُقِيمُونَ	الَّذِينَ يُقِيمُونَ
57/62	مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا	وَالْكَافِرِينَ
60/65	مَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَجَعَلَهُمْ قِرَدَةً وَخَنَازِيرَ - وَعَيْدَ الطَّاغُوتِ	مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ
64/69	بُسْطَانٍ - بُسْطَانٍ - بُسْطَانٍ - بُسْطَانٍ	مَبْسُوطَاتٍ
	كُلِّ مَا	كُلِّ مَا
67/71	مِنْ رَبِّكَ إِنَّ عَلِيًّا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ	مِنْ رَبِّكَ
69/73	يَا أَيُّهَا	إِنَّ
69/73	وَالصَّابِقِينَ يَا أَيُّهَا	وَالصَّابِقُونَ
70/74	كُلِّ مَا	كُلِّ مَا
79/82	يَتَّبِعُونَ	يَتَّبِعُونَ
89/91	عَقَدَتِ الْإِيمَانَ	عَقَدَتِ الْإِيمَانَ
89/91	أَيَّامٍ مُتَّابِعَاتٍ	أَيَّامٍ
95/96	مِثْلَ فَجْرٍ أَوْهٍ	فَجْرَاءٍ مِثْلٍ
107/106	الْأُولَئِينَ	الْأُولَئِينَ
114	تَكُنْ	تَكُنْ
115	قَالَ سَأَنبَرُهَا	قَالَ اللَّهُ إِيَّيْ مُنْزَلَهَا
118	فَعِبَادُكَ	فَعِبَادُكَ
118	الْعُفُورُ الرَّحِيمُ - الْعَزِيزُ الْعُفُورُ	الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

SURE VI

16	يَصْرِفِ اللَّهُ	يُصْرِفُ
19	وَأَنَا	وَأَنَا
23	وَمَا كَانَ فِتْنَتُهُمْ ، ثُمَّ مَا كَانَ	ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ
25	وَقَرًا	وَقَرًا
27	فَلَا تُكَدِّبْ	وَلَا تُكَدِّبْ
50	مَلِكٌ	مَلِكٌ
52	بِالْغَدَاةِ	بِالْغَدَاةِ
56	ضَلَلْتُ	ضَلَلْتُ
57	يَقْضِي بِالْحَقِّ	يَقْضِي الْحَقَّ
	أَسْرَعُ	خَيْرٌ
61	بِنُوقَاهُ	تَوْفَقُهُ
63	خُفْيَةً	خُفْيَةً
71/70	نَرْتَدُّ	نَرْتَدُّ
71/70	اسْتَهْوَاهُ الشَّيْطَانُ	اسْتَهْوَاهُ الشَّيَاطِينُ

71/70	بَيْنَا - أَتَيْنَا	أَتَيْنَا
93	يُفْلُونَ أَخْرَجُوا	أَخْرَجُوا
	الْهُونَ	الْهُونَ
94	شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ لَكُمْ شُفَعَاءُ - تَقَطَّعَ مَا بَيْنَكُمْ	شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ
95	فَلَقَ الْحَبَّ	فَالِقُ الْحَبِّ
99	يَخْرُجُ مِنْهُ حَبًّا	لُخْرَجُ مِنْهُ حَبًّا
	جَنَاتٍ	جَنَاتٍ
	أَنْضِرُوا	انْظُرُوا
100	وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ مِنَ الْجِنَّ وَهُمْ خَلَقَهُمْ	وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
105	لِيَقُولُوا (و)	وَلِيَقُولُوا
105	دَرَسَ , دَرَسَتْ , دَرَسَتْ	دَرَسَتْ
105	لِيَبَيِّنَهُ	لِيَبَيِّنَهُ
109	وَمَا يُشْعِرُهُمْ إِذَا جَاءَهُمُ أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ .	وَمَا يُشْعِرْكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ -
111	قَبِيلًا	قَبِيلًا
125	يَنْصَعِدُ	يَنْصَعِدُ
136/137	لِشُرَكَائِهِمْ	لِشُرَكَائِنَا
138/139	حَرَجٍ	حَجْرٍ
139/140	خَالِصٌ , خَالِصَةٌ	خَالِصَةٌ
139/140	فِيهَا سِوَاءٌ	فِيهِ شُرَكَاءُ
145/146	طَعْمَهُ , طَعْمَهُ	يَطْعَمُهُ
145/146	أَهْلًا بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ	أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
148/149	وَلَوْ شَاءَ	لَوْ شَاءَ
153/154	وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكُمْ , وَهَذَا صِرَاطِي	وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي
154/155	الَّذِينَ أَحْسَنُوا	الَّذِي أَحْسَنَ
158/159	آيَةٍ	بَعْضُ آيَاتِ
159/160	فَرَقُوا	فَرَقُوا

SURE VII

20/19	أَرَوَى .	رَوَى
23/22	قَالُوا رَبَّنَا أَلَّا تَغْفِرَ لَنَا وَتَرْحَمَنَا	قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا إِنَّ لَنَا تَغْفِيرًا لَنَا وَتَرْحَمَةً
26/25	خَيْرٌ	ذَلِكَ خَيْرٌ
34/32	أَجَلُهُمْ	أَجَلُهُمْ
38/36	إِذَا تَدَارَكُوا , إِذَا أَدْرَكُوا	إِذَا الدَّارَكُوا
40/38	وَالْجَمَلُ الْأَصْغَرُ - الْجَمَلُ الْجَمَلُ - الْجَمَلُ	الْجَمَلُ
40/38	سَمٌّ	سَمٌّ
40/38	الْمَخِيطُ	الْخِيَاطُ
47/45	قَلْبَيْتُ	صُرْفَتُ

57/55	نُشِرًا	نُشِرًا
105/103	أَنْ - بَأَنْ	عَلَى أَنْ
127/124	يَذُرْكَ	يَذُرْكَ
127/124	إِلَهَاتِكَ	ءَالِهَاتِكَ
128/125	يُورِثُهَا	يُورِثُهَا
128/125	الْعَاقِبَةَ	الْعَاقِبَةَ
137/133	يَعْمَلُ	يَصْنَعُ
145/142	بِأَحْسَنِهِ	بِأَحْسَنِهَا
148/146	حَلِيْبِهِمْ	حَلِيْبِهِمْ
149/148	رَبِّنَا	رَبِّنَا
154/153	صَبِرَ	سَكَتَ
170/169	إِنَّ الَّذِينَ اسْتَمْسَكُوا	وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
171/170	وَتَذَكَّرُوا	وَاتَذَكَّرُوا
187	بِهَا	عَنْهَا

SURE VIII

1	يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ	يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ
1	فِيمَا تَنَاجَرْتُمْ بِهِ بَيْنَكُمْ	بَيْنَكُمْ
2	فَرَقْتُمْ	وَجَلْتُمْ
6	بَيْنَ	تَبَيَّنَ
14	هَذَا	ذَلِكَ
19	وَاللَّهُ مَعَ	وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ
25	لِالصَّابِينَ - أَنْ تُصِيبَ	لِالصَّابِينَ
27	لَا تَخُونُوا	تَخُونُوا
38/39	تَنْتَهُوا - لَهُمْ - لَكُمْ	يَنْتَهُوا
42/43	بِالْعُدْوَةِ الْعُلْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ السُّفْلَى	بِالْعُدْوَةِ
57/59	فَسَرَدَ	فَسَرَدَ
59/61	لَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ سَبَقُوا - أَنَّهُمْ سَبَقُوا	لَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

SURE IX

İbn Mesud'un mushafında bu sure besmele ile başlamaktadır.

7	لَيْسَ لِلْمُشْرِكِينَ	كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ.
7	عَهْدٌ - عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَلَا ذِمَّةٌ	عَهْدٌ
8	ذِمَّةٌ	ذِمَّةٌ
21	يُيَسِّرُهُمْ	يُيَسِّرُهُمْ
28	عَائِلَةً	عَائِلَةً
37	يُضِلُّ	يُضِلُّ
37	رَيْنَ لَهُمْ سُوءَ	رَيْنَ لَهُمْ سُوءَ
38	تَنَاقَلْتُمْ	اتَّاقَلْتُمْ
47	رَادَكُمْ	رَادَكُمْ
51	هَلْ يُصِيبُنَا - يُصِيبُنَا	لَنْ يُصِيبَنَا
54	تَقْبَلُ	تَقْبَلُ

61	أَذُنْ خَيْرٍ وَرَحْمَةٍ	أَذُنْ خَيْرٍ
61/62	رَحْمَةٍ	رَحْمَةٍ
81/82	بِأَنْ فَعَدُوا خَلْفَ	بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ
106/107	غَفُورٍ رَحِيمٍ	عَلِيمٍ حَكِيمٍ
107/108	لِمَنْ حَارَبُوا	لِمَنْ حَارَبَ
109/110	فَأَنهَارَ بِهِ فَوَائِدُهُ	فَأَنهَارَ بِهِ
110/111	وَلَوْ قُطِعَتْ قُلُوبُهُمْ - وَلَوْ قُطِعَتْ قُلُوبُهُمْ	أَنْ نَقُطَعَ قُلُوبَهُمْ
111/112	بِالْجَنَّةِ	بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ
112/113	التَّائِبِينَ الْعَابِدِينَ الْحَامِدِينَ السَّائِحِينَ الرَّكَّعِينَ السَّاجِدِينَ الْأَمِيرِينَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهِينَ وَالْحَافِظِينَ	التَّائِبِينَ الْعَابِدِينَ الْحَامِدِينَ السَّائِحِينَ الرَّكَّعِينَ السَّاجِدِينَ الْأَمِيرِينَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهِينَ وَالْحَافِظِينَ
117/118	مَا زَاغَتْ قُلُوبُ طَائِفَةٍ.	مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ
119/120	مِنَ الصَّادِقِينَ	مَعَ الصَّادِقِينَ
122/123	مِنْ كُلِّ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ عَصَبَةٌ	مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ
122/123	الْقَلْبُوبَا	رَجَعُوا
126/127	لَا تَرَى - لَمْ تَرَوْا	لَا يَرُونَ
	مَرَّتَيْنِ وَمَا يَتَذَكَّرُونَ	مَرَّتَيْنِ لَمْ يَتُوبُوا وَلَا هُمْ يَتَذَكَّرُونَ

SURE X

2	عَجَبًا	عَجَبًا
4	حَقًّا إِنَّهُ	حَقًّا إِنَّهُ
4	بَدَأَ	بَيَّنَّوْا
11/12	لَقَضَيْنَا إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ	لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ
16/17	لَا أُنذِرُكُمْ - لَا أُنذِرُكُمْ	لَا أُنذِرُكُمْ
19/20	عَلَى الْهُدَى أُمَّةً وَاحِدَةً	أُمَّةً وَاحِدَةً
22/23	يُنشِرُكُمْ	يُسِيرُكُمْ
22/23	جَرَيْنَ بِكُمْ	جَرَيْنَ بِهِمْ
22/23	حَيْطٌ	أُحَيْطٌ
24/25	زَخْرَفَهَا	زُخْرَفَهَا
24/25	وَتَرَيَنَّ	وَأَرَيَنَّ
24/25	أَتَاهُمْ	أَتَاهَا
30/31	تَنَلُوا	تَنَلُوا
35/36	لَا يَهْتَدِي	لَا يَهْدِي
36/37	تَفْعَلُونَ	يَفْعَلُونَ
42/43	يَسْتَمِعُ	يَسْتَمِعُونَ
51/52	أَتَمَّ إِذَا	أَتَمَّ إِذَا مَا
58/59	فَافْرَحُوا	فَالْيَفْرَحُوا
78/79	يَكُونُ	تَكُونُ
81	سِحْرٌ	السَّحْرُ
89	تُنْبَعَا	تُنْبَعَانِ

90	إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا	أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
92	نُنَجِّيكَ	نُنَجِّيكَ
92	بِنَدَائِكَ - بِأَبْدَانِكَ	بِنَدَائِكَ
98	فَهَلَّا	فَلَوْلَا

SURE XI

12/15	إِلَيْهِ	عَلَيْهِ
12/15	جَاءَهُ الْمَلَائِكَةُ	جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ
13/16	بِسُورٍ	بِعَشْرِ سُورٍ
16/19	بَاطِلًا	بَاطِلٌ
25/27	قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ	قَوْمِهِ
28/30		ءَأَتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِي
38/40	كُلِّ مَا	كُلِّمَا
41/43	مُجْرِبِيهَا	مُجْرِبِيهَا
41/43	مَرْسِيهَا	مَرْسِيهَا
44/46	وَفُضِيَ الْأَمْرُ وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ	وَفُضِيَ الْأَمْرُ وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ.
46/48	أَنْ تَسْأَلَنِي	فَلَا تَسْأَلَن
49/51	مِنْ قَبْلِ هَذَا.	مِنْ قَبْلِ هَذَا
57/60	يَسْتَخْلِفُ.	يَسْتَخْلِفُ
57/60	تَضُرُّوهُ - تَنْقُصُونَهُ	تَضُرُّوهُ
71/74	قَائِمَةٌ وَهُوَ قَائِدٌ - قَائِمَةٌ وَهُوَ جَالِسٌ	قَائِمَةٌ
72/75	سَبِيحٌ	سَبِيحًا
72/75	أَتَى يَكُونُ لِي وَلَدٌ	الَّذِي
74/77	يُجَادِلُنَا	يُجَادِلُنَا
78/80	الْخَبَائِثِ	السَّيِّئَاتِ
81/83	وَلَقَدْ وَفِينَا إِلَيْهِ آهْلُهُ كُلُّهُمْ إِلَّا عَجُوزٌ	وَلَا يَلْتَفَتُ مِنْكُمْ أَحَدٌ
101/103	أَغْنَى	أَغْنَتْ
101/103	الْمَلَائِكَةُ يَدْعُونَ	الَّتِي يَدْعُونَ
101/103	زَادَهُمْ	زَادَهُمْ
102/104	كَذَلِكَ	وَكَذَلِكَ
105/107	يَأْتِي - يَأْتِي	يَأْتِ
111/113	إِنْ كُنَّ إِلَّا	وَأِنْ كُنَّ إِلَّا
113/115	تُنصَرُوا	تُنصَرُونَ
116/118	تَقِيَّةٌ	تَقِيَّةٌ

SURE XII

8	عَصَبَةٌ	عَصَبَةٌ
10	مِنْهُمْ وَيَكْفُرُوا	مِنْهُمْ
10	لَا تَقْتُلُوهُ وَاجْعَلُوهُ	لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْفُوهُ
12	نَلْهُو وَنَلْعَبُ	يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ

17	تَنْتَضِلُ	نُسْتَبِقُ
18	فَصَبْرًا جَمِيلًا	فَصَبْرًا جَمِيلًا
22	جَعَلْنَاهُ حَكْمًا وَعِلْمًا	أَتَيْنَاهُ حَكْمًا وَعِلْمًا
23	وَعَلَقَتْ أَبْوَابَهَا وَنَزَعَتْ أَلْوَابَهَا	عَلَقَتْ الْأَبْوَابَ
23	هُيْبَتٌ	هُيْبَتٌ
25	وَجَدًا	أَلْفِيًا
31	مَنْكًا	مَنْكًا
31	حَاشَ اللَّهُ - حَاشَا لِلَّهِ - حَاشَى اللَّهِ - حَاشَا لِلَّهِ - حَاشَى اللَّهُ	حَاشَ لِلَّهِ
31	بَشْرًا - بَشْرَى - بَشْرَاءَ	بَشْرًا
33	أَصْنَبُ	أَصْنَبُ
35	عَنَى	حَنَى
36	عَنْبًا	خَمْرًا
36	ثَرِيدًا	خَيْرًا
43	سَنَابِلَ	سَنَابِلَاتٍ
47	فِي سَنَابِلِهِ فَإِنَّهُ أَبْقَى لَهُ	فِي سَنَابِلِهِ
49	تُعْتَصِرُونَ.	يُعْتَصِرُونَ
62	لِفَيْثِيهِ	لِفَيْثِيهِ
64	خَيْرُ الْحَافِظِينَ - أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ	خَيْرٌ حَافِظًا
65	تُبْعَى	تُبْعَى
69	دَخَلُوا عَلَيْهِ عَرَفَ يُوسُفُ أَخَاهُ.	دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ عَاوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ
70	وَجَعَلَ	جَعَلَ
70	فَادَنَّ مُؤَدَّنٌ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَخْرُجَ الْعَبِيرُ	ثُمَّ أَدَنَّ مُؤَدَّنٌ
71	عَلَيْهِ	عَلَيْهِمْ
72	صَوَّغَ	صَوَّاعَ
76	كُلُّ ذِي عَالِمٍ - كُلُّ ذِي عَالِمٍ - كُلُّ ذِي عِلْمٍ عَالِمٌ	كُلُّ ذِي عِلْمٍ
77	فَأَسْرَهُ	فَأَسْرَهَا
83	لَا يَعْزِلُ أَنْ	عَسَى اللَّهُ أَنْ
87	فَضَّلَ	رَوَّجَ
88	فَأَوْفَ لَنَا الْكَيْلَ وَأَوْفِرْ رِكَابَنَا.	فَأَوْفَ لَنَا الْكَيْلَ
90	هَذَا أَخِي بَيْبَى وَبَيْبَةُ فُرْبَى	هَذَا أَخِي
96	جَاءَ الْبَشِيرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْ الْعَبِيرِ	جَاءَ الْبَشِيرُ
99/100	أَبُوئِهِ وَإِخْوَتُهُ	أَبُوئِهِ
101/102	أَتَيْنَنِي - عَلَّمَنِي	أَتَيْنَنِي - عَلَّمَنِي
105	وَالْأَرْضُ يَمْشُونَ - يَمْشُونَ عَلَيْهَا وَالسَّمَاءُ وَالْأَرْضُ آيَاتَانِ عَظِيمَتَانِ	وَالْأَرْضُ يَمْشُونَ
108	هَذَا	هَذِهِ
110	كُذِّبُوا	كُذِّبُوا

SURE XIII

4	قَطَّاعٌ	قَطَّاعٌ
4	يَسْقِيهَا مِنْ مَاءٍ وَاحِدٍ وَيَقْضُلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ	يَسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَيُقْضَلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ
8/9	تَزِيدُ - يَزِيدُ	تَزِدَادٌ
10/11	وَمَنْ هُوَ سَارِبٌ	سَارِبٌ
11/12	مَعْقِبَاتٌ	مُعَقِّبَاتٌ
14/15	يَدْعُونَ	وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
14/15	فَادْعُوا وَمَا دُعَاءٌ	وَمَا دُعَاءٌ
16/17	قَالُوا اللَّهُ فُلٌ	فُلٌ اللَّهُ فُلٌ
16/17	أَفْتَحْنُمْ - أَفْتَحْنُمُ	أَفَاتَّخَذْتُمْ
19	أَوْمَنُ	أَقْمَنُ
26	يَقْدِرُ لَهُ	يَقْدِرُ
26	سَيِّسُطُ	يَسْبِطُ
30/29	وَمَا أَرْسَلْنَا مِنَ الرُّسُلِ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ الْكُتُبِ إِلَّا بَلَاغَةً لِقَوْمِهِمْ لِيُنذِرُوا أُولِي الضُّلُمِ الَّذِينَ يَبْغُونَ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ أَجَلًا وَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ	-----
31/30	يَبِينُ	يَابِينِسٌ
31	دِيَارِهِمْ	دَارِهِمْ
33	صِدْوًا	صَدْوًا
35	أَمْثَالٌ - مِثَالٌ	مَثَلٌ
36	وَالَّذِي أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ فِيهِ لُغَاتٌ مُخْتَلِفَاتٌ - وَالَّذِينَ آمَنُوا يَفْرَحُونَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ - وَالَّذِينَ يَعْرِفُوا الْأَجْرَ وَيُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ هُوَ الْحَقُّ يُؤْمِنُ يَفْرَحُونَ بِهِ	وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ
38	مِنْ فَبَلَّكَ فَاسْتَكْنَا هُمُ الْأَرْضَ	مِنْ فَبَلَّكَ
42	الْكَافِرُونَ	الْكَافِرُ

SURE XIV

6	أَخْرَجَكُمْ	إِذْ أَنْجَاكُمْ
7	قَالَ	تَأَذَّنَ
7	وَقَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ لَئِن	وَلَئِن
7	إِن لَّعَنِي حَمِيلٌ (?)	إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ
8	لَئِن كَفَرْتُمْ	إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ
9	عَادًا وَتَمُودًا	عَادٍ وَتَمُودَ
18/21	عَصِيفٌ	عَاصِيفٌ
24/29	ثَابِتٌ أَصْلُهَا فِي الْأَرْضِ	أَصْلُهَا ثَابِتٌ
24/29	وَفَرَعُهَا فِي الْأَرْضِ	وَفَرَعُهَا فِي السَّمَاءِ
32/37	وَجَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ وَالْأَرْضَ	السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
41/42	لَوْلَدَى	لِوَالِدِيَّ

46/47	وَمَا كَانَ مَكْرُهُمْ - وَإِنْ كَادَ مَكْرُهُمْ	وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ
50/51	تَعَسَى	تَعَسَى

SURE XV

2	رُبَّمَا	رُبَّمَا
6	وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا.	وَقَالُوا
6	إِلَيْهِ	عَلَيْهِ
7	ثُرَيْنًا مَلَائِكَةً	ثَاتَيْنَا بِالْمَلَائِكَةِ
14	لَطَلُّوا	فَطَلُّوا
15	سُحِرَتْ	سُكِّرَتْ
17	لَعِينٌ	رَحِيمٌ
51	وَأَعْمَهُمْ	وَتَبَّعَهُمْ
52	حِينَ.	إِذْ
53	تَوَاجَلَ - تَخَفَ	تَوَجَّلَ
53	تُبَشِّرُكَ	تُبَشِّرُكَ
54	تُبَشِّرُونَ	تُبَشِّرُونَ
56	مِنْ سَعَةِ رَحْمَةٍ	مِنْ رَحْمَةٍ
65	يَلْتَفِتُنَّ.	يَلْتَفِتُ
66	وَقُلْنَا إِنَّ دَابِرَ - وَقُلْنَا لَهُ إِنَّ دَابِرَ	أَنَّ دَابِرَ
72	لَفِي سَكْرَاتِهِمْ يَلْعَبُونَ .	لَفِي سَكْرَاتِهِمْ يَعْصَمُونَ
79	مُسْتَقِيمٌ.	مُبِينٌ

SURE XVI

9	مِنْكُمْ	مِنْهَا
11	يُخْرِجُ	يُنْبِتُ
12	وَالرِّيَّاحُ	وَالنَّجْمُ
19	يَعْلَمُ الَّذِي يُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ	يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ
20	كَخَلْقِهِمْ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا	لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلُقُونَ
28/30	تَوْقَاهُمْ	تَتَوَقَّاهُمْ
37/39	يَهْدَى - يَهْدَى - يَهْدَى	يَهْدَى
41/43	لِنُنَوِّيَهُمْ.	لِنُنَوِّيَهُمْ
41/43	فَتَنُوا	ظَلَمُوا
43/45	يُوحَى	نُوحَى
48/50	عَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ يَسْجُدُ لِلَّهِ	عَنْ الَّتِيْمِيْنَ وَالسَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ
51/53	إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ	إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ
62/64	مُفْرَطُونَ	مُفْرَطُونَ
65/67	لَعِبْرَةٌ	لَايَةٌ
66/68	نَسْفِكُمْ	نُسْفِكُمْ
67/69	ثَمَرَاتِ الْأَعْنَابِ وَالنَّخِيلِ تَتَخَدُّونَ سَكْرًا مُسْتَخْرَجُونَ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا	ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا
69/71	يُبْصِرُونَ	يَنْفَكِرُونَ
71/73	فَضَلُّوا بِرَادِيْنَ رِزْقِهِمْ عَلَى الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ	بِرَادَى

71/73	أَفْبِنِعْمَاءِ اللَّهِ هُمْ يَجْحَدُونَ	
73/75	مَنْ لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا	مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
75/77	هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ أَتَيْنَا رِزْقًا حَسَنًا	وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
76/78	يُوجِّهُهُ - يُوجِّهَهُ - يُوجِّهَهُ - تُوجِّهَهُ	يُوجِّهُهُ
77/79	خَيْرُ السَّاعَةِ	أَمْرُ السَّاعَةِ
80/82	حِينَ ظَعْنِكُمْ	يَوْمَ ظَعْنِكُمْ
81/83	ظِلَالًا يَأْوِيكُمْ حِينَ مَسِيرِكُمْ وَوَقْتَ مَقِيلِكُمْ	خَلَقَ ظِلَالًا
85/87	إِذَا	وَإِذَا رَأَى
85/87	الَّذِينَ ظَلَمُوا	الَّذِينَ ظَلَمُوا
86/88	شُرَكَاءَهُمْ فِي النَّارِ	شُرَكَاءَهُمْ
86/88	شُرَكَائُنَا	هُوَ لَأَمْ شُرَكَائُنَا
96/98	لِيُوقِينَ	لِنَجْزِيَنَّهُنَّ
97/99	لِيُوقِيَهُنَّ. (?)	لِنَجْزِيَهُنَّ
112/113	لِيَأْسَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ - لِيَأْسَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ	لِيَأْسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
115/116	حَرَّمَ اللَّهُ	حَرَّمَ عَلَيْكُمْ
124/125	إِنَّا أَنْزَلْنَا السَّبْتَ - إِنَّمَا أَنْزَلْنَا السَّبْتَ	جَعَلْنَا السَّبْتَ

SURE XVII

1	مِنَ الْبَلِّ.	لَيْلًا
4	عَلِيًّا	عَلَوْا
5	عِبَادًا	عِبَادًا
5	فَقَلَعُوا آثَارَ الدِّبَارِ	فَجَاسُوا خِلَلَ الدِّبَارِ
9	يُبَيِّنُ.	يُبَيِّنُ
23/24	وَوَصَّى.	وَقَضَى
23/24	إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا	إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا
37/39	فَرَحًا	مَرَحًا
38/40	سَيِّئَاتٍ - خَبِيثَةٍ - سَيِّئَةٍ	سَيِّئَةٍ
44/46	سَبَّحْتَ - سَبَّحْتَ لَهُ الْأَرْضُ وَسَبَّحْتَ لَهُ السَّمَوَاتُ	تُسَبِّحُ.
47/50	مَا تَطَّلِكُم تَتَّبِعُونَ	إِنْ تَتَّبِعُونَ.
57/59	تَدْعُونَ	يَدْعُونَ
57/59	رَبِّكَ	رَبِّهِمْ
57/59	أَقْرَبَ دَرَجَاتٍ	أَقْرَبَ
59/61	مُبْصِرَةً	مُبْصِرَةً
60/62	فِتْنَةً لَهُمْ	لِلنَّاسِ فِتْنَةً
62/64	لَا حَتِيكُنَّ	لَا حَتِيكُنَّ
71/73	يَكْتَابُهُمْ	بِأَمْرِهِمْ

71/73	فَمَنْ اهْتَدَىٰ أَوْتِي	فَمَنْ أُوْتِيَ
71/73	فَأُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ حِسَابَهُمْ يُقْرَءُونَ	فَأُولَٰئِكَ يُقْرَءُونَ
76/78	يَلْبَسُوا	يَلْبَسُونَ
85/87	أَوْثُوا	أَوْثِيَهُمْ
93/95	ذَهَبَ	زُحْرُفٍ
97/99	كُلَّ مَا	كُلَّمَا
106/107	فَرَقَاهُ - عَلَيْكَ	فَرَقْنَاهُ
110	تُخَافَتُ بِصَوْتِكَ وَلَا تُعَالَ بِه	تُخَافَتُ بِهَا

SURE XVIII

1	عَوَجًا بَلْ دِينًا	عَوَجًا
2	يُشِيرُ	يُشِيرُ
5/4	مَنْ أَفْوَاهِهِمْ مَا لَهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ بُهْتَانٍ	مَنْ أَفْوَاهِهِمْ
11/10	عَدَدِي. (?)	عَدَدًا
16/15	مِنْ دُونِ اللَّهِ - مِنْ دُونِنَا	إِلَّا اللَّهَ
17/16	تَرَوُّرٌ	تَرَاوَرَ
20/19	يُظْهِرُوا.	يُظْهِرُوا
21/20	بِنَاءٍ	بُنْيَانًا
25/24	وَقَالُوا وَلْيَبِئسَ	وَلْيَبِئسَ
25/24	ثَلَاثَ مِائَةِ سَنَةٍ	ثَلَاثَ مِائَةِ سِنِينَ
28/27	عَيْنَيْكَ	عَيْنَاكَ
33/31	كُلُّ الْجَنَّةِينَ أَتَىٰ أَكْلَهُ - كَلًّا	كَلْنَا الْجَنَّةِينَ ءَأَنَّتْ أَكْلَهَا
38/36	لَكِنِ أَنَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبِّي - لَكِنِ هُوَ اللَّهُ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ - لَكِنِ أَنَا هُوَ اللَّهُ رَبِّي	لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي
45/43	تُدْرِيه - تُدْرِيه	تُدْرُوهُ
48/46	جِئْتُمُونَا كَخَافِكُمْ الْأَوَّلِ بَلْ زَعَمْتُمْ	جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ
52/50	يَقُولُ لَهُمْ	يَقُولُ
53/51	مَلَأُوهَا	مَوَاقِعَهَا
55/53	وَمَا مَنَعَهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِرَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ	وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ
57/55	فَمَنْ أَكْثَرُ ذُنُوبًا مِمَّنْ ذُكِرَ	وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِرَ
57/55	فِي آذَانِهِمْ وَقَرَأَ وَعَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ غِطَاءٌ	فِي آذَانِهِمْ وَقَرَأَ
59/58	تِلْكَ الْقُرُونُ الْخَالِيَةَ.	تِلْكَ الْقُرَىٰ
63/62	أَرَأَيْتَ	أَرَأَيْتَ
63/62	أَنْ أَدْكُرَهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ - أَدْكُرْكَهُ	إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَدْكُرَهُ
73/72	قَوْلِي.	أَمْرِي
76/75	تُصْحَبِي.	تُصْحَبِي
77/76	بِقَفْضٍ - لِبِقْفُضٍ - بِقَفْضٍ	بِقَفْضٍ
77/76	لَتُخَذَّتْ - لَاتُخَذَّتْ	لَتُخَذَّتْ
78/77	هَذَا الْفِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ.	هَذَا فِرَاقٌ
79/78	سَفِينَةٍ صَالِحَةٍ.	سَفِينَةٍ
80/79	فَخَافَ رَبِّكَ	فَخَسِينَا

86/84	حَامِيَةٌ	حَمِيَةٌ
94/93	قَالَ الَّذِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ	قَالُوا
96/95	زَبْرٌ	زَبْرٌ
96/95	سَوَى	سَوَى
96/95	الْجَبَلَيْنِ	الصَّدَقَيْنِ
96/95	عَلَيْهَا	عَلَيْهِ
102	أَقْطَنَ	أَفْحَسِبَ
109	مَدَدًا	مِدَادًا
109	أَنْ تُفْضَى	أَنْ تُنْفَذَ
109	مِدَادًا	مَدَدًا

SURE XIX

2,3/1,2	ذَكَرْ رَحْمَةَ رَبِّكَ الرَّحْمَنِ إِذْ نَادَاهُ ذَكَرْتَهُ نِدَاءً	ذَكَرْ رَحْمَةَ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا
7	لَيْسَ بِكَ	لَيْسَ بِكَ
8/9	عَيْنًا	عَيْنًا
18	إِلَّا أَنْ تَكُونَ تَقِيًّا	إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا
19	لِيَهَبَ	لَا هَبَ
24	فَخَاطَبَهَا مِنْ تَحْتِهَا	فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا
26	ثَرِيًّا	ثَرِيًّا
26/27	صَيَّامًا - صَمْتًا	صَوْمًا
27/28	وَجَاءَتْ بِهِ تَحْمِلُهُ إِلَى قَوْمِهَا	فَأَنْتَبَهَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ
29/30	فَأَشَارَتْ إِلَى مَنْ فِي الْمَهْدِ	فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ
31/32	دُمْتُ	دُمْتُ
34/35	قَالَ - قَالَ اللَّهُ - قَالَ - قَالَ اللَّهُ - قَالُوا اللَّهُ الْحَقُّ	قَوْلٌ
40/41	وَأَرْتُوا الْأَرْضَ	نَرِثُ الْأَرْضَ
42/43	وَأَبْتِ	يَا أَبْتِ
51/52	صَادِقًا نَبِيًّا	مُخْلِصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا
58/59	يُثَلَّى	يُثَلَّى
58/59	بُكْيًا	بُكْيًا
59/60	الصَّلَوَاتِ	الصَّلَاةَ
60/61	سَيَذْخُلُونَ	يَدْخُلُونَ
61/62	جَنَّةَ	جَنَّةَ
64/65	يَنْزِلُ إِلَّا بِقَوْلِ	نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ
66/67	سَاحِرٍ	لَسَوْفَ أُخْرَجُ
69/70	عَيْنًا	عَيْنًا
70/71	صَلْبًا	صَلْبًا
71/72	لَمَّا وَارَدُهَا	إِلَّا وَارَدُهَا
72/73	ثُمَّ	ثُمَّ
74/75	وَرِيَاءَ	وَرِيَاءَ
75/77	وَاللَّهُ يَعْلَمُ	فَسَيَعْلَمُونَ
77/80	أَمَّا رَأَيْتَكَ يَا مُحَمَّدُ الَّذِي كَذَبَكَ وَجَدَّ	أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ

	بَابَاتِنَا - أَفْرَأَيْتَ الَّذِي يَقُولُ إِذَا مِتُّ لَأُولَئِينَ	
77/80	وَلَدًا	وَلَدًا
80/83	وَتَرْتُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا وَتَرْتُهُ مَا عَدَّهُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا لَا مَالَ لَهُ وَلَا وَلَدًا .	وَتَرْتُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا
90/92	يَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْصَدَعْنَ - يَنْصَدَعْنَ - إِنْ تَكَادُ السَّمَوَاتُ لَتَنْصَدَعْنَ - تَكَادُ السَّمَوَاتُ لَتَنْصَدَعْنَ -	تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْقَطِرْنَ
93/94	إِلَّا آتَى الرَّحْمَنَ - لَمَّا آتَى الرَّحْمَنَ	إِلَّا آتَى الرَّحْمَنَ
97	لِيُنَبِّئَنَّ	لِيُنَبِّئَنَّ

SURE XX

1	طه	طه
2/1	أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنُ	أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنُ
2/1	لِنُنشِئَ	لِنُنشِئَ
15	أَخْفِيهَا مِنْ نَفْسِي فَكَيْفَ أَعْلَمُهَا لَكُمْ	أَخْفِيهَا
15	أَتِيَهُ فَلَا تَكُنْ فِي مَرْيَةٍ مِنْهَا أَكَادُ	أَكَادُ أَتِيَهُ
16/17	مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا	مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا
17/18	وَمَا ذَا فِي يَمِينِكَ	وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ
21/22	إِنَّا سَنُعِيدُهَا كَسِيرَتِهَا	سَنُعِيدُهَا سِيرَتِهَا
31/32	وَأَشَدُّ	أَشَدُّ
42/44	وَلَا تَنبَأُ	وَلَا تَنبَأُ
44/46	فَقُولَا لَهُ	فَقُولَا لَهُ
45/47	يَفْرُطُ	يَفْرُطُ
46/48	قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَا أَسْمَعُ تُخَاوِرُكُمَا وَأَرَى	قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى
48/50	إِنَّا قَدْ أَوْحَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى	إِنَّا قَدْ أَوْحَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى
50/52	خَلَقَهُ	خَلَقَهُ
58/60	سِوَاءَ	سِوَاءَ
59/61	قَالَ وَمَوْعِدِي مَعَكُمْ يَوْمَ رِيضَتِكُمْ.	قَالَ وَمَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الرِّيَاضَةِ
59/61	يَحْسِرُ النَّاسُ	يَحْسِرُ النَّاسُ
60,61/ 62,63	فَخَرَجَ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ سِحْرَهُ ثُمَّ أَتَى قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ .	فَقَوْلَى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَقْتُلُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
63/66	إِنْ ذَانِ إِلَّا سَاحِرَانِ	إِنْ هَذَانِ لَسَاحِرَانِ
69/72	كَيْدِ سِحْرِ	كَيْدِ سِحْرِ
69/72	أَيْنَ	حَيْثُ
72/75	لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَى مَا رَأَيْتَا مِنَ النَّبِيَّاتِ	لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ النَّبِيِّاتِ
80/82	تَحِيَّتِكُمْ	أَنْحِيَّتِكُمْ
81/83	إِنْ شَاءَ يَحُلَنَّ اللَّهُ لَا عَلَيْكُمْ غَضَبِي	فِيحُلْ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
89/91	يُرَوِّا	يُرَوِّوْنَ

94/95	:	يَبْلُغُ -
96	فَقَبِضَتْ قَبْضَةً	فَقَبِضَتْ قَبْضَةً
96	قَبِضَاتٍ مِنْ أَثَرٍ مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذَتْهَا قَبْضَةً فَالْقَبِضُ وَكَذَلِكَ أَثَرُ قَرِيبِ الرَّسُولِ	قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذَتْهَا وَكَذَلِكَ
97	تُخَلِّفُهُ	تُخَلِّفُهُ
97	ظَلَّتْ	ظَلَّتْ
97	لَتُدْبِحَنَّهُ وَلَتُحَرِّقَنَّهُ	لَتُدْبِحَنَّهُ وَلَتُحَرِّقَنَّهُ
103	يَتَسَاءَلُونَ	يَتَحَفَتُونَ
113/112	يُحَدِّثُ - تُحَدِّثُ	يُحَدِّثُ
114/113	تُقَضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ	يُقَضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ
121/119	فَكَشَفَ عَنْهُ وَعَنْ زَوْجِهِ غِطَاءَهَا وَخَصَفَا عَلَيْهِمَا	فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَضَتْ لِهَمَا سَوْءَاتُهُمَا وَوَلَفَقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا
122/120	ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِ رَبُّهُ وَهَدَى	ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى
123/121	وَأَمَّا يَا تُبَيِّنُكُمْ	فَأَمَّا يَا تُبَيِّنُكُمْ
128	مَنْ	كَمْ
135	الصَّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ	الصَّرَاطِ

SURE XXI

4	قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ السِّرَّ	قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ
5	بِالآيَاتِ الَّتِي أُرْسِلَ بِهَا الْأَوْلُونَ	بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ
24	ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ	ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ
24	ذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي	ذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي
30/31	أَنَّ الْأَرْضَ وَالسَّمَاءَ	أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
31/32	لِلْأَرْضِ	فِي الْأَرْضِ
33/34	يَعْمَلُونَ	يَسْتَجُونَ
37/38	خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ	خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ
43/44	مَنْعَ أَنْفُسِهِمْ	نَصَرَ أَنْفُسِهِمْ
43/44	وَلَا تَتَمُوا مِنَّا	وَلَا هُمْ مِنَّا
47/48	أَتَيْنَا	أَتَيْنَا
79	فَعَلَّمْنَاهَا	فَفَهَّمْنَاهَا
80	لِيُخَصِّنْكُمْ	لِيُخَصِّنْكُمْ
82	مَنْ يَعُوضُ لَهُ وَيَعْمَلُ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ	مَنْ يَعُوضُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ
94	كُفْرَانَ	كُفْرَانَ
95	حَرَامٍ	حَرَامٍ
96	جَدْبٍ	جَدْبٍ
104	لِلْكِتَابِ	لِلْكِتَابِ

SURE XXII

2	بِسْكَرَى	بِسْكَرَى
5	فِي شَكٍّ	فِي رَيْبٍ
5	مِنْكُمْ مَنْ يُنَوِّقِي وَمِنْكُمْ مَنْ يَكُونُ سُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يَرُدُّ	مِنْكُمْ مَنْ يُنَوِّقِي وَمِنْكُمْ مَنْ يَرُدُّ

9	وَلْتَذِيقُهُ	وَلْتَذِيقُهُ
11	وَالْآخِرَةَ	وَالْآخِرَةَ
13	مَنْ	لَمَنْ
15	ثُمَّ لِيَقْطَعَهُ	ثُمَّ لِيَقْطَعُ
19/20	اِخْتَصَمَا	اِخْتَصَمُوا
22	كُلَّمَا	كُلَّمَا
27/28	يَأْتُونَ	يَأْتِينَ
	مَعِيقٍ	عَمِيقٍ
31/32	تَنْهَوِي بِهِ الرِّيحُ	تُهَوِي بِهِ الرِّيحُ
35/36	وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ	وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةَ
36/37	صَوَافِنَ . صَوَافِنَ بِالْجِبَالِ مَعْقُولَةٍ . صَوَافِنَ بِالْجِبَالِ مَعْقُولَةٍ .	صَوَافِنَ
39/40	يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ - قَاتِلُوا	يُقَاتِلُونَ
46/45	فَأِنَّهُ	فَأِنَّهَا

SURE XXIII

14	ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَظْمًا وَعَصَبًا فَكَسَوْتَاهُ لَحْمًا ثُمَّ جَعَلْنَا النُّطْفَةَ عَلاَةً فَجَعَلْنَا العَلاَةً مُضْغَةً ثُمَّ كَسَوْتَاهُ لَحْمًا	ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلاَةً فَخَلَقْنَا العَلاَةً مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عَظْمًا فَكَسَوْتَاهُ العَظْمَ لَحْمًا
	أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا	أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
20	أَخْرَجَ الدَّهْنَ - أَخْرَجَ الدَّهْنَ	تَنْبُتُ بِالدَّهْنِ
21	وَصَبِغَ لِلْأَكْلِينَ	وَصَبِغَ الْأَكْلِينَ
21	فِي الطَّيْرِ وَالْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ يُسْتَفِيدُ مِنْهَا فِي بَطُونِ الْأَنْعَامِ	وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً
25	عَتَى حِينٍ	حَتَّى حِينٍ
35/37	أَيُعِدُّكُمْ إِذَا	أَيُعِدُّكُمْ أَنْتُمْ إِذَا
36/38	تُوَعَّدُونَ	تُوَعَّدُونَ
37/39	نَحْيًا وَنَمُوتُ	نَمُوتُ وَنَحْيًا
54/56	فَذَرَوْهُمْ فِي سَكْرَاتِهِمْ	فَذَرَهُمْ فِي غَمْرَاتِهِمْ
55/57	نُمِّدْهُمْ	نُمِّدْهُمْ بِهِ
63/65	غَمْرَاتٍ	غَمْرَةٍ
66/68	عَلَى أَدْبَارِكُمْ تَنْكُصُونَ	عَلَى أَعْقَابِكُمْ تَنْكُصُونَ
67/69	سَمْرًا	سَامِرًا
67/69	تُهَجَّرُونَ	تُهَجَّرُونَ
71/73	الْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا	وَالْأَرْضُ
87-89/89-91	اللَّ	إِلَهُ
91-93	الْهَيْ	إِلَهُ
99/101	حَضَرَ	
101/103	يَسْأَلُونَ	يَسْأَلُونَ
106/108	شَقَاوُنَا	شِقْوَتُنَا
110/112	سُخْرِيًّا	سِخْرِيًّا
111/113	إِنِّي عَفَوْتُ عَنْهُمْ	إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ

SURE XXVI

1	ط س م	طَسَمَ
4/3	فَطَّلَ	فَطَّلَتْ
4/3	خَاضِعَةً	خَاضِعِينَ
6/5	فَقَدْ كَذَّبُوا بِرَسُولِهِمْ لَمَّا جَاءَهُمْ	فَقَدْ كَذَّبُوا
13/12	وَيَضِيقُ صَدْرِي	وَيَضِيقُ صَدْرِي
20/19	إِذْ أَنَا	إِذَا وَأَنَا
	الْجَاهِلِينَ	الضَّالِّينَ
24/23	رَبِّ	رَبِّ
27/26	إِنَّ الرَّسُولَ الَّذِي	إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي
28/27	الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ	الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
28/27	أَنْ كُنْتُمْ	إِنْ كُنْتُمْ
39/38	وَقَالَ النَّاسُ هَلْ أَنْتُمْ مُسْتَمِعُونَ	وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ
40/39	لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ هُمْ يَغْلِبُونَ نَتَّبِعُ مِنْهُمْ	لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ
42/41	(إِذَا لَمِنَ)	إِذَا لَمِنَ
56	حَادِرُونَ -	حَادِرُونَ
60	وَاتَّبَعُوهُمْ	فَاتَّبَعُوهُمْ
63	فَرِيقٍ	فَرِيقٍ
64	وَأَرْلَقْنَا	وَأَرْلَقْنَا
71	أَصْنَامًا هِيَ إِلَهَةٌ لَنَا	أَصْنَامًا
81	وَإِذَا مِتُّ فَهُوَ يُحْيِينِي	وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ
90	وَأَرْلَقْتُ	وَأَرْلَقْتُ
111	وَأَتَّبَعَكَ	وَأَتَّبَعَكَ
129	كَيْ تَخْلُدُوا	لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ
137	خَلْقٌ - اخْتِلاقٌ	خَلْقٌ
149	فَرِهِينَ	فَارِهِينَ
166	أَصْلَحَ - مَا خَلَقَ اللَّهُ لَكُمْ - مَا	خَلَقَ
	أَصْلَحَ اللَّهُ	
170	وَوَاعَدْنَا أَنْ نُؤْتِيَهُ أَهْلَهُ	فَنَجِيَّتَهُ وَأَهْلَهُ
176	الْأَيْكَةَ	لِنَيْكَةِ
205	أَفْرَأَيْتَ	أَفْرَأَيْتَ
215	وَهُمْ أَهْلُ بَيْتِكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَإِنْ عَصَوْكَ وَرَهَطَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ فَقُلْ	فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ
227/228	مُنْقَلَبٍ - يَنْقَلِبُونَ - يَنْقَلِبُونَ	مُنْقَلَبٍ
227/228	إِلَى أَى	أَى
227/228	بِمَثَلِ مَا ظَلِمَ فَإِنَّكَ بِهِمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ - فَالْيَكِ بِهِمْ أَجْرُهُمْ بِمَا صَبَرُوا	مِنْ بَعْدِ مَا ظَلِمُوا

SURE XXVII

14	عَلِيًّا	عَلَوْا
16	عَلَمْنَا مُنْطِقَ - عَلَمْنَا مَنْ أُنْطِقَ الطَيْرِ وَأَنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	عَلَمْنَا مُنْطِقَ

19	ضَحِكَ	ضَاحِكًا
22	فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ - فَمَكَثَ فَقَالَ - فَمَكَثَ	فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
25	هَلَّا تُسْجُدُونَ - هَلَّا يَسْجُدُوا - هَلَّا تَسْجُدُونَ	أَلَا يَسْجُدُوا
25	الْحَبَا	الْحَبَاءَ
25	مِنَ السَّمَوَاتِ	فِي السَّمَوَاتِ
25	يُغْلِبُونَ	تُغْلِبُونَ
30	وَأِنَّهُ	إِنَّهُ
32	قَاضِيَةٌ	قَاطِعَةٌ
36	جَاءُوا	جَاءَ
36	أَتَمِدُونِي - أَتَمِدُونِي	أَتَمِدُونَ
37	أَرْجِعُوا	أَرْجِعْ
37	بِهِمْ	بِهَا
39	عَفْرَاءُ	عَفْرِيَّةٌ
	أَمِينٌ قَالَ أَرِيدُ أَنْ أَعِجَلَ مِنْهُ	أَمِينٌ
40	أَنْظِرْ فِي كِتَابِ رَبِّي ثُمَّ آتَيْكَ	أَنَا آتَيْكَ
42	وَأَنَا كُنَّا - وَأَنَا أَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنْ رَبِّنَا مِنْ قَبْلِهَا	وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا
43	أَتَاهَا	إِنَّهَا
44	رَجُلَيْهَا	سَاقِيَهَا
44/45	فَلَمَّا دَخَلَتْهُ قَالَتْ	قَالَتْ
44/45	قَدْ ظَلَمْتُ	ظَلَمْتُ
49/50	تَقَسَّمُوا لِلْبَيْتَةِ ثُمَّ لِنَفْسِنَا مَا شَهِدْنَا - تَقَسَّمُوا لِنَفْسِنَا مَا شَهِدْنَا	قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَلْبَيْتَةِ وَأَهْلِهِ ثُمَّ لِنَقُولَنَّ بُولِيهِ مَا شَهِدْنَا
66/68	بَلْ أَدْرَكَ - بَلْ أَدْرَكَ - بَلْ أَدْرَكَ	بَلْ أَدْرَكَ
74/76	تُخْفِي.	تُكِنُّ
81/83	وَمَا إِنْ تُهْدَى الْعُمَى - وَمَا أَنْ تُهْتَدَى الْعُمَى	وَمَا أَنْتَ بَهْدَى الْعُمَى
82/84	بِأَنَّ	أَنَّ
87/89	أَتَوْهُ	أَتَوْهُ
91/93	الَّتِي	الَّذِي
92/94	وَأَنْ أَتَلُوا الْقُرْآنَ.	وَأَنْ أَتَلُوا الْقُرْآنَ

SURE XXVIII

6/5	يَرَى	يُرَى
7/6	لَمَّا وَضَعَتْهُ أَنْ أَرْضِعِيهِ	أَنْ أَرْضِعِيهِ
9/8	وَلَهُ	وَلَكَ
9/8	فَرَّتْ عَيْنٌ	لَا تَقْلُوهُ
10/9	قَزَعًا	فَرَعًا
10/9	لِنُشْعِرَ بِهِ	لِنُبْدِي بِهِ
11/10	جَانِبٍ	جُنْبٍ
11/10	لَا يَبْتَنَاهَا	لَا حَتِيه
11/10	فَنَوَارَتْ عَنْهُمْ إِلَى جَانِبٍ	فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ

15/14	فَلَكْرَهَ - فَفَكَرَهَ	فُوكِرَهَ
17/16	يَا رَبِّ (فَلَا تُجْعَلْنِي)	فَلَنْ أَكُونَ
23	وَدُونَهُمْ امْرَأَاتِنَ حَابِسَاتَانِ	مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ
28	أَيُّ الْأَجَلِينَ مَا	أَيَّمَا
32	فَدَانِيكَ	فَدَانِكَ
35	فَاذْهَبَا بِكَلِمَتِي وَيَمَنِ اتَّبَعَكُمَا , -وَيَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ.	بِأَيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا
38	وَقَالَ يَا هَامَانَ أَوْقِدْ عَلَى الطَّيْنِ فَابْنِ لِي صَرْحًا.	فَأَوْقِدْ لِي يَا هَمَّانُ عَلَى الطَّيْنِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا
48	سَاحِرَانِ إِظْهَرَا - سَاحِرَانِ (إِظْهَرَا -)سَاحِرَانِ تَظْهَرَا	سَاحِرَانِ تَظْهَرَا
57	تَمْرَاتُ	تَمْرَاتُ
57	وَجَعَلْنَا لَهُمْ حَرَمًا - أَوْلَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ (يَكُنْ تُمْكُنْ)	أَوْلَمْ نُكْمِنْ لَهُمْ حَرَمًا
61	أَمِنْ	أَقْمِنْ
66	فَعُمِّيَتْ	فَعُمِّيَتْ
66	يَسَاءَ لَوْ	يَسَاءَ لَوْ
82	لَوْلَا مِنْ اللَّهِ	لَوْلَا أَنْ مِّنْ
82	لَا تُخَسِفُ - لَا تُخَسِفُ - تُخَسِفُ لَوْلَا نِعْمَ اللَّهُ عَلَيْنَا لَقَلَّبْنَا	لَخَسِفَ
86	تُجْعَلُنَّ	تُكُونُنَّ

SURE XXIX

8/7	حَسَنًا	حُسْنًا
17/16	إِنَّ الَّذِينَ تَخَافُونَ لَا يَمْلِكُونَ	إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ
25/24	إِنَّمَا مَوَدَّةُ بَيْنِكُمْ - وَتَخْلُفُونَ إِفْكًَا إِنَّمَا مَوَدَّةُ	مَوَدَّةُ بَيْنِكُمْ
34/33	إِنَّا مُرْسِلُونَ عَلَيْهَا عَذَابًا مِنَ السَّمَاءِ	إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ
41/40	أَوْتَانَا كَمَثَلِ بَيْتِ الْعَنْكَبُوتِ.	أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
45/44	إِنَّ الصَّلَاةَ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى	إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى
49/48	بَلْ هِيَ.	بَلْ هُوَ
50/49	لَوْ لَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ	لَوْ لَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ
55	يُقَالُ	يَقُولُ
58	لِنُؤَيِّدَهُمْ	لِنُؤَيِّدَهُمْ
66	فَلَمَنْعُوا فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ - بِمَا آتَاهُمْ فَلْ تَمْنَعُوا لَسَوْفَ	وَلِنَمْنَعُوا

SURE XXX

10/9	السُّوَى	السُّوَاى
11/10	يُبْدِي.	يُبْدُوا
24/23	أَنْ يُرِيكُمْ	يُرِيكُمْ

27/26	عَلَيْهِ هَيِّنٌ.	أَهْوَنُ عَلَيْهِ
34/33	وَلِيَتَمَتَّعُوا - فَلِيَتَمَتَّعُوا	فَتَمَتَّعُوا
41/40	وَالْبُحُورِ الْبُرُورِ	الْبُرِّ وَالْبَحْرِ
49/48	(عَلَيْهِمْ) مِنْ قَبْلِهِ.	عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ
54/53	ضَعُفٌ - ضَعُفًا	ضَعُفٌ ضَعُفًا
58	الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ	الَّذِينَ كَفَرُوا
58	إِنَّمَا أَنْتُمْ	إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا

SURE XXXI

3/2	بُشْرَى	رَحْمَةً
7/6	وَقَرَأًا مُسْتَكْبِرًا	وَكَى مُسْتَكْبِرًا كَانَ لَمْ يَسْمَعَهَا وَقَرَأًا
10/9	وَجَعَلَ الْأَرْضَ	وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ
15/14	إِنِّيْنَا مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ نُنَبِّئُ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا عَمَلَتْ	ثُمَّ إِلَى مَرْجِعِكُمْ فَانْتَبِهُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
16/15	فَتَكُنَّ	فَتَكُنَّ
20/19	مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ.	ظَهْرَةً وَبَاطِنَةً
21/20	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ مِنْ رَبِّكُمْ	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
25/24	أَفِينِعْمَةَ اللَّهِ يَجْحَدُونَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ	فَلِ الْحَمْدِ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
27/26	وَبِحَرْ - وَبِحَرْ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ مَوَادَّةً سَبْعَةَ أُنْحُرٍ	وَالْبَحْرِ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةَ أُنْحُرٍ
27/26	يَمُدُّهُ - تَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ - وَبِحَرْ يَمُدُّهُ سَبْعَةَ أُنْحُرٍ	يَمُدُّهُ
33/32	أَخْشَوْا رَبَّكُمْ.	اتَّقُوا رَبَّكُمْ
34	بِآيَةٍ	بِأَى

SÛRE XLIV

13/12	وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ	وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ
16/15	نَبِّطِشٌ	نَبِّطِشٌ
17/16	مُبِينٌ	كَرِيمٌ
28/27	فَعَلْنَاهَا وَمَلَكْنَاهَا	أَوْرَثْنَاهَا
30/29	عَذَابٍ	الْعَذَابِ
41	وَلَا يَنْطِفُونَ	وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ
49	الضَّعِيفُ اللَّئِيمُ	الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
54	وَمَدَدْنَا هُمْ	وَرَوَّجْنَا هُمْ
54	بَعْبِيسٌ	بِحُورٍ
56	طَعْمَ الْمَوْتِ	الْمَوْتِ

SÛRE XLV

4/3	لَايَاتٍ	ءَايَاتٍ
4/3	مَا بَنَتْ اللَّهُ	مَا بَنَيْتُ
5/4	وَفِي إِخْتِلَافٍ	وَإِخْتِلَافٍ

	آيات	آيات
9/8	عَلِمَ	عَلِمَ
9/8	هَزُواً وَ لَعِبَ	هَزُواً
11/10	هَذَا هُدًى وَيُشْرَى لِلَّذِينَ آمَنُوا	هَذَا هُدًى
14/13	لِيَجْزِيَ	لِيَجْزِيَ
15/14	مَنْ عَمِلَ حَسَنَةً وَمَنْ أَسَاءَ فَلَهَا	مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
20/19	هَذَا بَيَانٌ وَمَوْعِظَةٌ وَهُدًى لِلْمُحْسِنِينَ	هَذَا بَصَائِرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى
23/22	أَفْرَأَيْتَ	أَفْرَأَيْتَ
23/22	غَشَاوَةً	غَشَاوَةً
24/23	نَحْبًا وَتَمُوتُ	نَحْبًا
24/23	دَهْرٌ	الدَّهْرُ نَسْنَأْتُنَا هَذِهِ الدُّنْيَا
32/31	وَأِنَّ السَّاعَةَ	وَالسَّاعَةَ
	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ	وَإِذَا قِيلَ
33/32	وَبَدَأَ لَهُمْ مِنْ اللَّهِ الْحَقُّ وَأَتَاهُمْ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْسِبُونَ	وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
34/33	إِنَّا نُنسِئُكُمْ وَالنَّارَ مَاوًا لَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ	وَقِيلَ الْيَوْمَ نُنسِئُكُمْ كَمَا نَسِئُكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَاوَاكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

SÛRE XLVI

4/3	أَرَأَيْتُمْ	أَرَأَيْتُمْ
4/3	مَنْ تَدْعُونَ	مَا تَدْعُونَ
5/4	مَا لَا	مَنْ لَا
5/4	أَثَرَةٍ	آثَارَةٍ
10/9	رَأَيْتُمْ	أَرَأَيْتُمْ
12/11	مُصَدِّقٌ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ	مُصَدِّقٌ
15/14	حَتَّى إِذَا اسْتَوَى وَبَلَغَ	حَتَّى إِذَا وَبَلَغَ
17/16	اللَّهُ عَلَيْهِ	اللَّهُ
17/16	أَتَأْمُرَانِي أَنْ أَرْجِعَ عَنْ عِبَادَةِ اللَّهِ الْقُرُونُ	أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرُجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ
20/19	أَشْعَلْتُمْ طِينَاتِكُمْ وَلَدَاتِكُمْ فِي الدُّنْيَا	أَذْهَبْتُمْ طِينَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا
21/20	بَعْدِهِ	وَ خَلْفِهِ
24/23	مُمَطَّرُنَا	مُمَطَّرِكُمْ
24/23	قُلْ بَلْ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ	بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ
25/24	تُرَى	يُرَى
28/27	قُلُوا لَا نَصْرَ لَهُمْ إِيَّاكُمْ الَّتِي يَعْبُدُونَهَا مِنْ أَفْئِكُمْ	إِفْئِكُمْ
28/27	دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ	قُلُوا لَا نَصْرَ لَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ فُرْيَانًا ءَالِهَةً
33/32	يَقْدِرُ	بِقَادِرٍ

35/34	مِنَ الرُّسُلِ	مِنَ الرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ
-------	----------------	------------------------------

SÛRE XLVII

2	نَزَلَ	نَزَلَ
4/5	بَعْدُ	فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ
4/5	فَاتَلُوا	فَاتَلُوا
9/10	مَا أَنْزَلَ اللَّهُ	مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
11/12	وَلِيَّ	مَوْلَى
14/15	عَمَلِهِ	أَعْمَالِهِ
15/16	أَمْثَالٍ	مِثْلٍ
15/17	خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا كَمَنْ	كَمَنْ
17/19	وَأَنطَا هُمْ	وَأَنطَاهُمْ
18/20	يَنْتَظِرُونَ - يَنْتَظِرُونَ - مَجِيءَ السَّاعَةِ	يَنْتَظِرُونَ
18/20	تَأْتِيهِمْ	أَنْ تَأْتِيَهُمْ
20/22	مُحَدَّثَةً	مُحَكَّمَةً
20/22	الْمُعْتَسِي	الْمُعْتَسِي
20/22	وَ إِذَا جَاءَ الَّذِينَ أَمَنُوا قَالُوا	يَقُولُ الَّذِينَ
25/27	أُمْلِي	أُمْلَى
37/39	تُخْرِجُ	يُخْرِجُ
38/40	هَآأَنْتُمْ هَآؤِلَآءِ تُدْعُونَ إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ	هَآأَنْتُمْ هَآؤِلَآءِ تُدْعُونَ لِنُفُوقِآ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

SÛRE XLVIII

6	وَلِيَعَذَّبَ اللَّهُ	وَلِيَعَذَّبَ
9	لِيُؤْمِنُوا - يُعَزَّرُوهُ - وَيُوقِرُوهُ -	لِيُؤْمِنُوا - تُعَزَّرُوهُ - تُوقِرُوهُ - تُسَبِّحُوهُ -
10	فَسَيُؤْتِيهِ اللَّهُ	فَسَيُؤْتِيهِ
11	بِأَفْوَاهِهِمْ	بِأَلْسِنَتِهِمْ
11	رَحْمَةً	نُفْعًا
12	أَهْلِيهِمْ	أَهْلِيهِمْ
15	كَلِمَ اللَّهِ	كَلَامُ اللَّهِ
16	يُسَلِّمُوا	يُسَلِّمُونَ
16	فَإِنْ تُطِيعُوا وَتُنْفِقُوا	فَإِنْ تُطِيعُوا
18	فَأَتَاهُمُ الْفَيْحُ قَرِيبًا	وَأَتَاهُمُ فَيْحًا قَرِيبًا
23	سُنَّ النَّبِيِّ خَلُوا	سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ
24	مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسَسَكُمْ أَيْدِيهِمْ	مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ
25	تُرَايَلُوا	تُرَايَلُوا
25	بِجَهَالَةٍ فِينَاكُمْ	فَقُصِيبِكُمْ
26	أَهْلِهَا وَأَحَقَّ بِهَا	أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلِهَا
27	لَا تُخَافُوا	لَا تُخَافُونَ
28	أُرْسِلَ عِنْدَهُ	أُرْسِلَ رَسُولُهُ
29	وَعَلَى مَعَهُ	وَالَّذِينَ مَعَهُ
29	أَشِدَّاءُ	أَشِدَّاءُ

29	أَثَرُ	أَثَرُ
29	شَطْوُهُ	شَطْوُهُ
29	لِيُعِظَ اللَّهُ بِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا	لِيُعِظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ

SÛRE XLIX

2	أَصْوَاتِكُمْ أَنْ تَحْبِطَ بَأَصْوَاتِكُمْ-- تَرْفَعُوا بِأَصْوَاتِكُمْ-- فَتَحْبِطَ	أَصْوَاتِكُمْ أَنْ تَحْبِطَ
3	لِيُنْفِقُوا لَهُمْ لِيُنْفِقُوا لَهُمْ	لِلتَّقْوَى لَهُمْ
6	فَتَقَبَّلُوا فَتَقَبَّلُوا	فَتَقَبَّلُوا
7	يَطْوِعْكُمْ- يَطْوِعْكُمْ- يَطْوِعْكُمْ	يَطْوِعْكُمْ
9	اِقْتَتَلُوا اِقْتَتَلُوا	اِقْتَتَلُوا
9	يَفْقَهُوا يَفْقَهُوا	يَفْقَهُوا
9	فَاءُوا فَخَدُوا بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى	فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسَطُوا
10	إِخْوَانِكُمْ- أَخْوَانِكُمْ	أَخْوَانِكُمْ
11	عَسَى عَسَى	عَسَى
11	عَسِينَ عَسِينَ	عَسَى
11	وَلَا تَسْخَرْنَ نِسَاءً وَلَا تَسْخَرْنَ نِسَاءً	وَلَا نِسَاءً
12	(٤) لَهُمْ يُحِبُّ (٤) لَهُمْ يُحِبُّ	أُحِبُّ
12	مَيِّتًا مَيِّتًا	مَيِّتًا
13	لِتُعَارَفُوا بَيْنَكُمْ وَخَيْرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ- لِتُعَارَفُوا	لِتُعَارَفُوا إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
13	وَخَيْرُكُمْ وَخَيْرُكُمْ	إِنْ أَكْرَمَكُمْ
17	إِسْلَامَهُمْ إِسْلَامَهُمْ	أَنْ أَسْلَمُوا
17	إِنْ أَسْلَمُوا إِنْ أَسْلَمُوا	إِذْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا يَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَهُمْ
17	إِذْ هَدَاكُمْ إِذْ هَدَاكُمْ	أَنْ هَدَاكُمْ
17	لِلْإِسْلَامِ لِلْإِسْلَامِ	لِلْإِيمَانِ

SÛRE L

18/17	يُلْقِطُ يُلْقِطُ	يُلْقِطُ
19/18	سَكَرَاتُ سَكَرَاتُ	سَكَرَةٌ
19/18	الْحَقُّ بِالْمَوْتِ الْحَقُّ بِالْمَوْتِ	الْمَوْتِ بِالْحَقِّ
21/20	وَجَانَّتْهُ وَجَانَّتْهُ	وَجَاءَتْ
23/22	عَتِيدًا- هَذَا مِمَّا أَتَيْتَ بِهِ لَدَيَّ عَتِيدًا- هَذَا مَا أَتَيْتَ بِهِ	عَتِيدٌ
30/29	يُقَالُ يُقَالُ	نَقُولُ
30/29	فِي مَزِيدٍ فِي مَزِيدٍ	هَلْ مِنْ مَزِيدٍ
36/37	فَقَبِلُوا فَقَبِلُوا	فَقَبِلُوا

SÛRE LI

5	إِنَّا نُوَعِدُونَ لَصَادِقٌ	إِنَّ وَعْدَ رَبِّكَ لَصَادِقٌ
7	الْحُبُّكَ	الْحَبِّكَ
22	رَزَقَكُمْ	رَأَزَقُكُمْ
40	فَنَبِّدْنَاهُمْ	فَنَبِّدْنَاهُ
44	الصَّاعِقَةُ	الصَّوَاعِقُ
46	وَقَوْمٌ	وَفِي قَوْمٍ
56	وَالنَّاسِ	وَالنَّاسِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
58	إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ	إِنِّي أَنَا الرَّزَّاقُ
59	فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا دُنُوبًا	فَإِنَّ لَكُمْ دُنُوبًا

SÛRE LII

16	إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا	هَلْ تُجْرُونَ إِلَّا
21	الْتِنَاهُمْ	لِئْتَانَهُمْ
25	عَلَى بَعْضٍ	عَلَى بَعْضِهِمْ--عَلَى بَعْضٍ فِيهَا
43	أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ فَلْيَأْتُوا بِالْبَهِتَمِ	أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ فَلْيَأْتُوا بِالْبَهِتَمِ
46	لَا يُغْنِي	لَا يَنْفَعُ
47	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ دُونَ ذَلِكَ	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ قَرِيبًا وَلَا كُنْ لَا يَعْلَمُونَ

SÛRE LIII

11	الْفُرَادُ	الْفُرَادُ
12	أَقْمَرُونَهُ	أَقْمَرُونَهُ
15	عِنْدَهَا جَنَّةٌ	عِنْدَهُمْ جَنَّاتٌ
23	يَتَّبِعُونَ	تَتَّبِعُونَ
26	- وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ	وَكَمْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَعْلَمُ عِدَّتَهُنَّ إِلَّا اللَّهُ لَا يَنْفَعُ شَفَاعَتُهُنَّ
28/29	إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ	إِلَّا إِتِّبَاعَ الظَّنِّ
33/34	أَضْفَرَأَيْتَ	أَفَرَأَيْتَكَ
50/51	عَادًا	عَادًا
50/51	وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى وَتَمُودَ	إِنَّهُ أَهْلَكَ الْقُرُونَ الْأُولَى وَتَمُودَ وَلَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ فَمَا أَبْقَى
58	كَاشِفَةٌ	وَهِيَ عَلَى الظَّالِمِينَ نَارٌ حَامِيَةٌ
60	وَ تَضْحَكُونَ	فَإِذَا جَاءَكُمْ مِنَ الرَّسُولِ تَضْحَكُونَ بِهِ وَلَا تُؤْمِنُونَ

SÛRE LIV

2	يُعْرَضُوا عَنْهَا	يُعْرَضُوا
7	خَاشِعَةً	خُتَّاعًا
10	أَنِّي ضَعِيفٌ مُنْعَهَرٌ	أَنِّي مَغْلُوبٌ
12	فَجَرْنَا	فَجَرْنَا
15	مُذَكِّرٍ	مُذَكِّرٍ
20	عُجْزٍ	أَعْجَازٍ
20	تُدْعِ النَّاسَ صِرْعَى	تُنْزِعُ النَّاسَ
31	تَفْحَةً	صَيْحَةً
45	سَنَهْرَمَ جَمُوعُهُمْ	سَنَهْرَمَ الْجَمْعِ
48	إِلَى النَّارِ	فِي النَّارِ

SÛRE LV

7/6	وَ حَفْضَ	وَ وَضَعَ
8/7	لَا - وَلَا تُطْعَمُوا فِي الْوِزْنِ	الْأَى
9/8	اللِّسَانَ بِالْقِسْطِ - الْوِزْنَ بِاللِّسَانِ	الْوِزْنَ بِالْقِسْطِ
9/10	وَضَعْنَاهَا	وَضَعْنَاهَا
24	الْجَوَارِ	الْجَوَارِ
24	الْمُنشآتُ	الْمُنشآتُ
27	ذِي	دُو
29	مَنْ فَوْقَ السَّمَاءِ	مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ
33	أَقْطَارَهَا	أَقْطَارَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ
35	يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ شَوْاظًا مِنْ نَارٍ وَ نُحَاسًا	يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ شَوْاظًا مِنْ نَارٍ وَ نُحَاسٍ
.	كُنْتُمْ بِهَا تُكْذِبَانِ تَمُوتَانِ فِيهَا وَلَا	يُكْذِبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ
44	تَطُوفَانِ	يَطُوفُونَ
44	يَطُوفُونَ بَيْنَهُمَا	يَطُوفُونَ بَيْنَهَا
54	سُرُرٍ وَ فُرُشٍ	فُرُشٍ
54	مِنْ اسْتَبْرَقٍ	مِنْ اسْتَبْرَقٍ
54	مِنْ رَفْرَفٍ	مِنْ اسْتَبْرَقٍ
56	يَطْمِئِنُّنَّ	يَطْمِئِنُّنَّ

SÛRE LVI

10	السَّابِقُونَ بِلَايْمَانَ النَّبِيِّ (عَلَيْهِ السَّلَام) فَهُمْ عَلَيَّ وَدَرِيئَةُ الذَّنِّ اصْطَفَاهُمْ اللَّهُ مِنْ أَصْحَابِهِ وَجَعَلَهُمُ الْمَوَالِي عَلَى غَيْرِهِمْ أَوْلِيكَ هُمْ الْفَائِزُونَ الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ خَالِدُونَ	وَ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ.....
15	سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ	عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ
16	نَاعِمِينَ	مُنْتَقِلِينَ
19	يُنْزَفُونَ	يُنْزَفُونَ
22	حُورًا عِينًا	حُورًا عِينًا

29/28	طلع	طلع
34/33	فُرْش	فُرْش
48	أَوْ أَجْدَانَا الْوَالُونَ وَأَبَاؤُنَا مِنْ بَعْدِهِمْ أَجْمَعُونَ	أَوْ أَبَاؤُنَا الْوَالُونَ
52	شَجَرَةٍ	شَجَرٍ
60	حَتْمًا عَلَيْكُمْ	قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ
65	فَطَلَّيْتُمْ فَطَلَّيْتُمْ	فَطَلَّيْتُمْ
75/74	بِمَوْقِعٍ	بِمَوْاقِعٍ
79/78	مَا	لَا
79/78	الْمُطَهَّرُونَ	الْمُطَهَّرُونَ
79/78	نَزَلَ بِهِ جِبْرِيلُ عَلَى نَبِيِّهِ وَرَسُولِهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَقْبَهُدَا التَّنْزِيلِ تَجْحَدُونَ وَتَدْعُونَ الْمَلَائِكَةَ	تَنْزِيلٍ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
81/79,80	خَيْرٌ نُرْزَقُونَ أَقْمِنُ هَذَا	أَقْبَهُدَا
84/83	حِينَ إِذِ	حِينَئِذٍ

SÛRE LVII

4	يُنزَلُ	يُنزَلُ
13	انظُرُونَا أَنْمُهَلُونَا آخِرُونَا	انظُرُونَا يَعْلَمُ مَا تُخْرِجُ الْأَرْضُ مِنْ شَيْءٍ مِمَّا يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
13	يَنْتَقِعُ بِهِ النَّاسُ	مِنْ قَبْلِ مَنْ ذَا
10	قَبْلَ	بِأَطْنُفِهِ فِيهِ الرَّحْمَةُ
11	مَنْذًا	وَمَا ظَاهِرُهُ مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ
11	بِأَطْنُفِهِ الرَّحْمَةُ	أَلَمْ نَزَلَ
11	مَنْ تَلْقَاءُ ظَاهِرِهِ الْعَذَابُ	فَطَالَ
16/15	أَلْمَا	فَقَسَتْ
16/15	أَنْزَلَ	تَمْ يَهِيحُ قَرَأَهُ مُصْفَرًا تَمْ يَكُونُ
16/15	فَطَوَّلَ	ءَاتَاكُمْ
16/15	وَقَسَتْ	وَلْيَعْلَمُ
20/19	تَمْ هَاجَ فَيَكُونُ مُصْفَرًا فَكَانَ	النَّبُوَّةَ
23	أَوْيَيْتُمْ	بِهِ
25	وَلْيَنْظُرَ	
26	النَّبِيَّةَ ، النَّبِيَّةَ	
29	فِيهِ	

SÛRE LVIII

1	فَدَّ يَسْمَعُ	فَدَّ سَمِعَ
1	تُحَاوِرُكَ	تُجَادِلُكَ
2	بِأَمَّهَاتِهِمْ	بِأَمَّهَاتِهِمْ
4/5	لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ قَرِيبٌ إِذَا دَعَوْهُمْ	لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
7/8		رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ لَا

	رَابِعُهُمْ وَلَا أَرْبَعَةَ إِلَّا اللَّهُ خَامِسُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا اللَّهُ سَادِسُهُمْ وَلَا أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا اللَّهُ مَعَهُمْ إِذَا أَخَذُوا فِي التَّنَاجِي	أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ
8/9	بِمَا اتَّجَوَّيْتُمْ	بِمَا عَمِلُوا
9/10	وَيَتَنَجَّجُوا بِالْبِرِّ وَالْتَقْوَى وَطَاعَةَ الرَّسُولِ وَ لَا تَنَاجُوا بِالْإِثْمِ وَالْعَصْيَانَ وَعَصْيَانَ الرَّسُولِ وَتَقُوا اللَّهَ	وَيَتَنَاجُوا
11/12	وَ اتَّقُوا	وَالَّذِينَ اتَّقُوا
13/14	فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْتُمْ كَأَنْ خَيْرًا لَكُمْ	فَإِذْ لَمْ

SÛRE LIX

2	لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مِنْ دِيَارِهِمْ	مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ
2	مَا كُنْتُمْ تَحْسِبُونَ	مَا ظَنَنْتُمْ
2	أَنْ حُصُونْتَهُمْ مَا نَعِيَهُمْ	أَنَّهُمْ مَا نَعِيَهُمْ حُصُونَهُمْ
2	وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبْنَا عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا
4	يُشَاقِقُ	يُشَاقِقُ
5	وَلَا تَرَكْتَهُمْ قَوْمًا عَلَىٰ أُصُولِهِ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ	أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ
	وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	وَأَبْنِ السَّبِيلِ
7	لِنَلَّا	كَيْ لَا
	تَكُونَ	يَكُونَ
	كَيْلًا يَكُونَ مُخَالَفَةً مِنْ سَادَاتِكُمْ فِي مَحَبَّةِ أَهْلِ بَيْتِ بَيْنِكُمْ وَ مَا أَمَرَكُمْ بِهِ فَاطِيعُوهُ وَ اتَّقُوا اللَّهَ فِي مُخَالَفَتِكُمْ إِنَّ فِي اللَّهِ شَدِيدَ الْعِقَابِ	كَيْ لَا يَكُونَ دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
8	خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَ آبْنَانَهُمْ وَ إِخْوَانَهُمْ	أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ
10	الَّذِينَ تَبَوَّأُوا الْإِيمَانَ مِنْ قَبْلُ وَأَلْفُ بَيْنِ قُلُوبِنَا وَلَا تَجْعَلْ فِيهَا غِمْرًا	الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا
14	أَشْتَىٰ أَشْيَاءَ شَتَاتًا	شَتَىٰ
17	عَقَابَهُمَا	عَاقِبَتُهُمَا
17	خَالِدِينَ فِي النَّارِ وَذَلِكَ	فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ
20	وَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ	أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
21	مُصَدَّعًا	مُصَدَّعًا
21	لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ	لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ

SÛRE LX

3	لَنْ نَغْفِيَ عَنْكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَاكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا بَلْ لِأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكُمْ	لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ
	نَبِيرَانَا	– بُرءَاؤُ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
4	: كَفَرْنَا بِمَنْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَمَا وَفَّعَتْ بَيْنَنَا – كَفَرْنَا بِكُمْ وَ بَدَا بَيْنَنَا إِنِّي سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي وَلَا أَمْلِكُ لَكَ – لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ	
11	أَحَدٌ	شَيْءٌ
11	فَعَقِبْتُمْ	فَعَقِبْتُمْ

SÛRE LXI

6	سَاحِرٌ	سِحْرٌ
7	يَدْعِي	يُدْعَى
10	عَذَابِ الْآلِيمِ	عَذَابِ آلِيمٍ
11	أَمْثُوا.. وَجَاهِدُوا	تُؤْمِنُونَ.. وَتُجَاهِدُونَ
12	مَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ	وَلَكُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
14	كُونُوا أَنْتُمْ	كُونُوا
14	أَنْصَارٌ لِلَّهِ	أَنْصَارُ اللَّهِ
14	فَأَمَنْتَ مَعَهُ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَأَثْبِتْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ عَلَى عَدُوِّهِمْ	فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ

SÛRE LXII

5	حَمَارٌ	الْحَمَارُ
8	---	فَأِنَّهُ
9	فَامْضُوا	فَاسْعُوا
11	إِلَيْهِمَا	إِلَيْهَا
11	لَهُوَ أَوْ تِجَارَةٌ	تِجَارَةٌ أَوْ لَهُوَ

SÛRE LXII

1	شَهُودًا	قَالُوا تَسْهَدُ
6	اسْتَعْفَرْتَ	أَسْتَغْفِرْتَ
6	لَا يَغْفِرُ	لَنْ يَغْفِرَ
8	الْعِزَّةَ جَمِيعًا	الْعِزَّةَ
10	فَأَنْصَدَقَ	فَأَصَدَّقَ
	وَأَكُونَ	وَأَكُنَّ

SÛRE LXIV

6	بَأْتُهُمْ	بِأَنَّهُ
6	فَيَكْفُرُونَ بِرُسُلِهِمْ وَيَقُولُونَ أُبَسْرٌ	أُبَسْرٌ

SÛRE LXV

1	لَقِيلَ طَهَّرْنَا لَكُمْ	لِيَعَذِّبَهُنَّ
1	بِفَحْشَنَ	بِأَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ
2	ذَلِكَ	ذَالِكُمْ
4	ءَأَجَلُهُنَّ	أَجَلُهُنَّ
6	سَكَتْنُمْ وَانْفُوا عَلَيْهِنَّ مِنْ وَجْدِكُمْ	سَكَتْنُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ
6	أَسْكُوهُنَّ فِي مَسْكَنِكُمْ وَلَا تُضَيِّفُوا عَلَيْهِنَّ	أَسْكُوهُنَّ لِقَضَائِهِنَّ
7	قَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ	قَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ
11	مِثْلَهُنَّ	مِثْلَهُنَّ
12	نَبِيٌّ يَتْلُوا عَلَيْكُمُ الْكِتَابَ الَّذِي أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهِ فِيهِ قِصَصُ الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِهِ إِلَى قَوْمِ	رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمُ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ

SÛRE LXVI

3	عَرَفَ بَعْضُهُ	عَرَفَ بَعْضُهُ
4	زَاعَتْ	صَعَتْ
6	عَلَيْهَا خَزَنَتُهَا. مَلَايِكَةٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ	عَلَيْهَا مَلَايِكَةٌ غَلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ
7-8	يَوْمَ لَا يُؤَدُّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا لَهُمْ يُسْتَعْتَبُونَ	7-8. arası.
	وَلَا الَّذِينَ مَعَهُ	الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
	وَاعْفُرْ لَنَا ذُنُوبَنَا	وَاعْفُرْ لَنَا
9	الْحَقِّ الْكُفَّارَ بِالْمُنَافِقِينَ	جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
12	فِيهَا	فِيهِ

SÛRE LXVII

1	لَهُ الْمُلْكُ	بِيَدِهِ الْمُلْكُ
3	تَقَوَّتْ	تَقَاوَتْ
4	يَتَقَلَّبُ	يَتَقَلَّبُ
8	كُلِّ مَا	كُلِّمَا
9	جَاءَتْكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ فَكَذَّبْتُمُوهُمْ وَقُلْتُمْ لَهَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ مِنْ شَيْءٍ	جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
27	كُنْتُمْ بِهَا تَدْعُونَ	كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ

SÛRE LXVIII

2	بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيْنَا بِجَاهِلٍ وَلَا مَجْنُونٍ	بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ
9	فَيَذُتُونَ	فَيَذُتُونَ
14	إِنْ	أَنْ
19	طَائِفٌ	طَائِفٌ
24	لَا يَدْخُلُهَا	أَنْ لَا يَدْخُلُهَا
25	حَرِدٍ	حَرِدٍ
41	بِشْرِكِهِمْ	بِشْرِكِهِمْ
41	شُرَكَاءُ	شُرَكَاءُ
42	يَكْتَشِفُ	يُكْتَشَفُ
44	لَا يُبْصِرُونَ	لَا يَعْلَمُونَ
45	وَسَوْفَ أَمْلِي	وَأَمْلِي
45	وَكَيْدِي	إِنَّ كَيْدِي
46	مُتَقِفُونَ	مُتَقِفُونَ
49	تَدَارَكُهُ	تَدَارَكُهُ
51	لَيْزُ هُفُونِكَ / لَيْزُ هُفُونِكَ	لَيْزُ لُفُونِكَ

SÛRE LXIX

9	مَنْ مَعَهُ	مَنْ قَبْلَهُ
12	يَعِينَهَا أَنْ عَلَى مَا أَنْزَلْنَاهُ عَلَى نَبِيِّنَا وَاعِيَةً سَامِعَةً	تَعِينَهَا أَنْ وَعَايَةً
37	الْخَاطُونَ	الْخَاطُونَ

SÛRE LXX

1	سَأَلَ سَأِلٌ	سَأَلَ - سَأِلٌ
3	الْمَعَارِجُ	الْمَعَارِجُ
4	يُعْرَجُ	تُعْرَجُ
17	مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى	مَنْ أَنْذِرَ وَتَوَلَّى
23	صَلَّوَاتِهِمْ	عَلَى صَلَّاتِهِمْ
36	فَمَا لَهُمْ	فَمَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا

SÛRE LXXI

1	أَنْذِرْ	أَنْ أَنْذِرْ
7/8	كُلَّ مَا	كُلَّمَا
7/8	لِيَعْفَرَ لَهُمْ دُنُوبَهُمْ	لِيَعْفَرَ لَهُمْ
15/14	طِبَاقٍ	طِبَاقًا
23	يَعُونًا وَيَعُوقًا	يَعُونٌ وَيَعُوقٌ
25	مِنْ حَظِينَاتِهِمْ مَا	مِمَّا حَظِينَاتِهِمْ
27/28	رَبَّنَا إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُطْغَوْا	إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يَضِلُّوا
28/29	لَوْلَدِي	لَوْلَا الَّذِي

SÛRE LXXII

1	وَحِيٍّ	أَوْحِيٍّ
13	يَخْفُ	يَخَافُ

28	وَأَحْطَا	وَأَحَاطَ
----	-----------	-----------

SÛRE LXXIII

7	سَبْحًا	سَبْحًا
9	الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ	الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
17	كَيْفَ تَنْفَعُونَ يَوْمًا يُجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا إِنْ كَفَرْتُمْ	كَيْفَ تَنْفَعُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ
20	النَّهَارَ وَلَا يُقَدَّرُ دُونَهُ.	النَّهَارَ
فَارَادَ أَنْ يُتَوَبَّ عَلَيْكُمْ وَمَا أَرَادَ أَنْ يُجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ الْحَرَجِ فَاتَّلَوْا مَا تَنبَسَّرَ مِنَ التَّلَاوَةِ. تَجِدُوهُ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَعْظَمُ لِبَأْسِكُمْ. تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا		فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَنبَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ

SÛRE LXXIV

5	الرَّجْزِ	الرَّجْزِ
6	أَنْ تَسْتَكْثِرَ	تَسْتَكْثِرُ
33/36	إِذَا أَدْبَرَ	إِذَا أَدْبَرَ
42/43	يَا أَيُّهَا الْكُفَّارُ مَا أَسْأَلُكُمْ	مَا سَأَلُكُمْ

SÛRE LXXV

9	وَجَمَعَ بَيْنَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ	وَجَمَعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
17,18, 19	إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقَرَأَهُ بِهِ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ قَرَأْتَهُ مِنَ الْقِرَاءَةِ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ	إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ.....

SÛRE LXXVI

3	أَمَّا	إِمَّا
5	كَأَسَا صَقْرَاءَ	مِنْ كَأَسَ
5	قَافُورًا	كَافُورًا
14	دَانِيَا	دَانِيَةً
15	قَوَارِيرًا	قَوَارِيرًا
16	قَوَارِيرُ	قَوَارِيرًا
18	سَلْسَبِيلًا	سَلْسَبِيلًا
21	عَالِيَهُمْ	عَالِيَهُمْ
21	أَسَاوِيرَ	أَسَاوِيرَ
30	يَشَاءُونَ	تَشَاءُونَ
30	مَا يَشَاءُ	أَنْ يَشَاءَ
31	وَاللَّظَالِمِينَ	وَالظَّالِمِينَ

SÛRE LXXVII

8	طَمَسْتُ	طَمَسْتُ
9	فَرَجْتُ	فَرَجْتُ
10	نَسَفْتُ	نَسَفْتُ
12	أَجَلْتُ	أَجَلْتُ

11	وَقَتَّتْ	أَقَتَّتْ
17	وَسَنَّبَعَهُمْ	ثُمَّ نَتَّبَعَهُمْ
23	الْمُقْتَدِرُونَ	الْقَادِرُونَ
32	كَالْقَصْرِ	كَالْقَصْرِ
33	جَمَالَةً	جَمَالَتْ

SÛRE LXXVIII

1	عَمَّا	عَمَّ
1	تُسَاءَلُونَ	يَتَسَاءَلُونَ
2	عَنْ هَذَا النَّبَاءِ	عَنْ النَّبَاءِ
14	بِالْمُعْصِرَاتِ	مِنَ الْمُعْصِرَاتِ
23	لِيُبَيِّنَ	لَا يُبَيِّنُ
25	غَسَاقٍ	غَسَاقًا
35	يُسْمَعُونَ	يَسْمَعُونَ
36	حَسَنًا	حَسَابًا
37	الرَّحْمَانُ	الرَّحْمَانُ
37	رَبِّ	رَبِّ

SÛRE LXXIX

5	الْحَشْرُ هِيَ الْمَأْوَى بَلْ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ	6-5 .aye tiaras ler.
11	نَاجِرَةً	نَجْرَةً
17	أَنْ أَذْهَبَ	أَذْهَبَ
19	وَأَنْ أُهُدِّيكَ	وَأُهُدِّيكَ
35	يَعْلَمُ	يَنْذِكُرُ
36	أُبْرِزْتُ	بُرِّزْتُ
	رَأَى	يَرَى

SÛRE LXXX

2	ءَأَنْ	أَنْ
5	فَأَمَّا مَنْ	أَمَّا مَنْ

SÛRE LXXXI

8	سَأَلْتُ	سُئِلْتُ
9	فُتِّيتُ	فُتِّيتُ
11	فُشِطْتُ	كُشِطْتُ
24	بَطْنِينَ	بَضْنِينَ

SÛRE LXXXIII

6	يَوْمَ	يَوْمَ
17	ثُمَّ إِنَّهُ يَقُولُ لَهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ	ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ
28	مِنْ عَيْنٍ	عَيْنًا
28/29	هَذَا جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	28-29.ayetler arası .

SÛRE LXXXIV

7/8	فَأَمَّا مَنْ جَاءَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ	فِيحَاسِبُهُ اللَّهُ حِسَابًا يَسِيرًا
19	لَتُرْكَبَنَّ	لَتُرْكَبَنَّ
19	السَّمَاءَ حَالًا بَعْدَ حَالٍ	طَبَقًا عَن طَبَقٍ

SÛRE LXXXV

6	يَوْمَهُمْ	إِذْهُمْ
---	------------	----------

SÛRE LXXXVI

17	فَأَمَّهُلُ	فَمَهَّلُ
----	-------------	-----------

SÛRE LXXXVII

16	بَلْ أَنْتُمْ	بَلْ
16	يُؤْتِرُونَ	تُؤْتِرُونَ
16	الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ	الدُّنْيَا

SÛRE LXXXVIII

4	حَمِيَّةٌ	حَامِيَّةٌ
17	الْبَابِلُ	الْبَابِلُ
24	فَأِنَّهُ يُعَذِّبُهُ	فَيُعَذِّبُهُ

SÛRE LXXXIX

3/2	وَلَوْثِرٌ	وَلَوْثِرٌ
6/5	بَعَادٍ	بَعَادٍ
18/19	تُحَاصِنُونَ	تُحَاصِنُونَ
29	فِي سَجْدِ عَبْدِي	فِي عِبَادِي
30	فِي جَنَّتِي	جَنَّتِي

SÛRE XCII

2	تَتَجَلَّى	تَجَلَّى
3	وَالَّذِي خَلَقَ	وَمَا خَلَقَ
14	تَنَاطَى	تَلَطَّى

SÛRE XCIII

5	أَسْبِغْ عَلَيْكَ	أَسَوْفَ يُعْطِيكَ
8	عَدِيمًا	عَائِلًا
9	تَكْهَرُ	تَقْهَرُ

SÛRE XCIV

2	وَحَلَّلْنَا عَنْكَ وَفَرَكَ	وَوَضَعْنَا عَنْكَ وَزَرَكَ
---	------------------------------	-----------------------------

SÛRE XCV

2	سِنَاءٌ	سِينِينَ
5	السَّافِلِينَ	سَافِلِينَ

SÛRE XCVI

9	أَرَأَيْتَكَ	أَرَأَيْتَ
15	لَأَسْفَعَا	لَأَسْفَعَا
17	إِلَى نَادِيهِ	نَادِيَهُ

SÛRE XCVII

4	مِنْ عِنْدِ رَبِّهِمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِكُلِّ أَمْرٍ	بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ
---	--	--------------------------------------

SÛRE XCVIII

1	لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ	لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
2	رَسُولًا	رَسُولٌ
5/4	إِلَّا أَنْ يَعْبُدُوا	إِلَّا لِيَعْبُدُوا

SÛRE XCIX

4	نُنَبِّئُ	نُحَدِّثُ
---	-----------	-----------

SÛRE C

9	بُخَيْرٍ	بُخَيْرٍ
11	إِنَّهُ يُؤْمِنُ بِهِمْ خَيْرٌ	إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ

SÛRE CI

5/4	كَالْصَّفِّ	كَالْعِهْنِ
9/6	فَأَمَّهُ	فَأَمَّهُ
11/8	حَمِيَّةَ	حَامِيَّةَ

SÛRE CII

5	حَقَّ الْيَقِينِ	عَلِمَ الْيَقِينِ
---	------------------	-------------------

SÛRE CIII

وَالْعَصْرِ * لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ لُحْشُرًا * وَإِنَّهُ فِيهِ إِلَى آخِرِ الدَّهْرِ * إِلَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَتَوَّصَوْا بِالتَّقْوَى

وَالْعَصْرِ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * وَإِنَّهُ لَفِيهِ إِلَى آخِرِ الدَّهْرِ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

SÛRE CIV

1	لِلْهُمَزَةِ وَالْمَزَةِ	لِكُلِّ هُمَزَةٍ لَمَزَةٍ
4	الْحَاطِمَةَ	الْحَاطِمَةَ
5	الْحَاطِمَةَ	الْحَاطِمَةَ
9	بِعَمَدٍ	فِي عَمَدٍ

SÛRE CVI

1	لَيْلَافَ فُرَيْشٍ	لَيْلَافَ فُرَيْشٍ
---	--------------------	--------------------

SÛRE CVII

1	أَرَأَيْتَكَ	أَرَأَيْتَ
---	--------------	------------

1	الَّذِينَ	بِالَّذِينَ
5	لَاهُونَ	سَاهُونَ
6	الَّذِينَ هُمْ يُرَاعُونَ النَّاسَ	الَّذِينَ هُمْ يُرَاعُونَ

SÛRE CIX

1	قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا	قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا
---	--------------------------	--------------------------------------

SÛRE CXI

1	وَقَدْ ثَبَّ	ثَبَّ
2	اكَتْسَبَ	كَسَبَ
3	سَيَصَلِّي	سَيَصَلِّي
4	مُرِيئُهُ	امْرَأَتُهُ
4	حَمَالَةَ الْحَطَبِ	حَمَالَةَ الْحَطَبِ

SÛRE CXII

1	-----	قُلْ
1	الْوَاحِدُ	أَحَدٌ
2	-----	اللَّهُ
3	لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَلِدْ	لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

Not:1. İbn Mesu'd'un mushafında “**Muavvizeteyn**” sureleri mevcut değildir.

2.Yukarıda İbn Mes'ud'a ait mushafta zikredilen kıraatlerin aynı zamanda pek çok sahabe tarafından da okuduğunu kaynakçada gösterilen eserler zikretmektedir.

Kaynakça

1. Ebu Hayyan, *el-Bahru'l-Muhit*, I-VIII, Mısır 1328.
2. Âlûsî, *Ruhu'l-Meâni fî Tesiri'l-Kur'an ve Seb'u'l-Mesâni*, I-XXX, Mısır tarihsiz.
3. Beğâvi, *Meâlimü't-Tenzil*, I-VII, Mısır 1332 (Tefsirü'l-Hâzin'in sayfa kenarında)
4. Beydâvi, *Envarü't-Tenzil ve Esrarü't-Te'vil*, Mısır 1330.
5. Belâvi, *Kitabu Elif Bâ*, I-II, Mısır 1287.
6. Bennâ, *İthafu Fuzelai'l-Beşer fî'l-Kıraati'l-Erbeati'l-Aşer*, Mısır 1317.
7. Fahreddin er-Râzi, *Mefatihü'l-Ğayb*, I-VIII, Mısır 1327.
8. Ferrâ, *Kitabu Meâni'l-Kur'an*, İstanbul yazması, Nur-u Osmaniye 459.
9. İbnu'l-Enbâri, *Kitabü'l-İnsaf*, ed. Gotthold Weil, Leiden 1913.
10. İbn Hişam, *Muğni'l-Lebib*, Mısır 1347.
11. İbn Hişam, *Tehzibü'l-Tevazih*, Mısır 1329.

12. İbn Cinnî, *Nichtkanonische Koranlesarten im Muhtasab des Ibn Ğinni*, von G. Bergstrasser, München 1933.
13. İbn Hâleveyh, *Ibn Hâlawaihs Sammlung nichtkanonischer Koranlesarten*, herausgegeben von G. Bergstrasser, İstanbul 1934.
14. İbn Manzur, *Lisanü'l-Arab*, I-XX, Mısır 1307.
15. İbn Yaîş, *Commentary to the Mufasssal*, ed. Jahn, I-II, Leipzig 1882.
16. Hafâcî, *İnayetü'l-Kâdi ve Kifayetü'r-Râzi*, I-VIII, Mısır 1283.
17. Marandî, *Kurrât ani'l-Kurrâ*, Escorial yazması 1337.
18. Muttakî el-Hindî, *Kenzü'l-Ummâl*, I-II, Haydarabad 1312.
19. Nesefî, *Medarikü't-Tenzil ve Hakaiku't-Te'vil*, I-IV, Mısır 1333.
20. Nisaburi, *Garaibü'l-Kur'an* (Tefsirü't-Taberi'nin sayfa kenarında)
21. Kunevî, *Haşiye ale'l-Beydâvî*, I-VII, İstanbul 1285.
22. Kurtubi, *el-Câmi li-Ahkami'l-Kur'an*, I-II (şu ana kadar tüm nüshaları basılmıştır), Mısır 1935.
23. Şevkani, *Fethü'l-Kadîr*, I-V, Mısır 1349.
24. Sibeveyh, *Le Livre de Sibawaih*, ed. Derenbourg, I-II, Paris 1889.
25. Suyuti, *el-İtkân fi Ulumi'l-Kur'an*, ed. Sprenger, Kalküta 1857.
26. Suyuti, *ed-Dürrü'l-Mensûr fi't-Tefsiri'l-Me'sûr*, I-VI, Mısır 1314.
27. Suyuti, *el-Müzhir*, I-II, Mısır 1282.
28. Taberi, *Câmiu'l-Beyan fi Tefsiri'l-Kur'an*, I-XXX, Mısır 1330.
29. Tabersî, *Mecmau'l-Beyan fi Ulumi'l-Kur'an*, I-II, Tahran 1304.
30. Ukberî, *İmlâ fi'l-İrab ve'l-Kirâât fi Cemî'l-Kur'an*, Mısır 1321.
31. Ukberî, *İrabu'l-Kirââti's-Şâzze*, Mingana İslamic Arabic yazması 1649.
32. Zemahşeri, *el-Keşşaf*, Kalküta 1861.